

Publikatieblad

van de

Europese Gemeenschappen

12e jaargang nr. L 326

29 december 1969

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EEG) nr. 2607/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor looiextracten van eucalyptus, van post ex 32.01 D van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	1
Verordening (EEG) nr. 2608/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor courantenpapier van post 48.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	3
Verordening (EEG) nr. 2609/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor garens van vlas, ongebleekt (met uitzondering van garens van werk), metende per kilogram 30.000 meter of minder, bestemd voor de vervaardiging van getwijnde of gekabelde garens voor de schoenindustrie en voor het omwikkelen van kabels, van post ex 54.03 B I a) van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	5
Verordening (EEG) nr. 2610/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van de communautaire tariefcontingenten voor weefsels van zijde of van vlokzijde en weefsels van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen, van de posten ex 50.09 en ex 55.09 van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	8
Verordening (EEG) nr. 2611/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ferrosilicium van de post 73.02 C van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	11
Verordening (EEG) nr. 2612/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ferrosilicomangaan van post 73.02 D van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	13
Verordening (EEG) nr. 2613/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ferrochroom, bevattende 0,1 of minder gewichtspersent koolstof en meer dan 30 doch niet meer dan 90 gewichtspersenten chroom (hooggeraffineerd ferrochroom), van post ex 73.02 E I van het gemeenschappelijk douanetarief (1970) ..	15
Verordening (EEG) nr. 2614/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ruw aluminium van de post 76.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	17

Inhoud (vervolg)

Verordening (EEG) nr. 2615/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ruw magnesium van post 77.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	20
Verordening (EEG) nr. 2616/69 van de Raad van 15 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent van 34.000 ton kabeljauw, ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden, enkel gezouten, gepekeld of gedroogd, van post 03.02 A I b) van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)	23
Verordening (EEG) nr. 2617/69 van de Raad van 16 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent van 20.000 stuks vaarzen en koeien van bepaalde bergrassen, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief.....	25
Verordening (EEG) nr. 2618/69 van de Raad van 16 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent van 5.000 stuks stieren, koeien en vaarzen van bepaalde bergrassen, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief	28
Verordening (EEG) nr. 2619/69 van de Raad van 16 december 1969 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor bevroren rundvlees van de post 02.01 A II a) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief	31

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

69/491/Euratom/EGKS/EEG:

Financieel reglement van 15 december 1969 tot verlenging van de geldigheidsduur van het financiële reglement van 30 juli 1968 betreffende de opstelling en uitvoering van de begroting van de Europese Gemeenschappen en de verantwoordelijkheid der ordonnateurs en rekenplichtigen	33
--	----

69/492/Euratom/EGKS/EEG:

Financieel reglement van 15 december 1969 tot vaststelling van de wijze waarop rekening en verantwoording wordt gedaan en de rekeningen worden nagezien ...	34
---	----

69/493/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 december 1969 voor de onderlinge aanpassing der wetgevingen van de Lid-Staten inzake kristalglas	36
---	----

Inhoud (vervolg)

69/494/EEG:

Beschikking van de Raad van 16 december 1969 betreffende de geleidelijke eenmaking van de akkoorden inzake handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen en betreffende onderhandelingen over communautaire akkoorden 39

69/495/EEG:

Beschikking van de Raad van 16 december 1969 houdende afwijking van de beschikking van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden, ten aanzien van het akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer tussen de Regering van het Koninkrijk België, de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Groothertogdom Luxemburg, die krachtens het Verdrag tot oprichting van de Economische Unie van de Benelux gemeenschappelijk optreden, overeenkomstsluitende partij enerzijds, en de Regering van de Socialistische Republiek Roemenië, overeenkomstsluitende partij anderzijds 43

69/496/EEG:

Beschikking van de Raad van 16 december 1969 houdende afwijking van de beschikking van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden, ten aanzien van het akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer en de economische en industriële samenwerking tussen de Regering van de Franse Republiek en de Regering van de Volksrepubliek Polen 44

69/497/EEG:

Beschikking van de Raad van 16 december 1969 houdende afwijking van de beschikking van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden, ten aanzien van het akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer en de economische betrekkingen tussen de Regering van de Italiaanse Republiek en de Regering van de Volksrepubliek Bulgarije 45

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 2607/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor looiextracten van eucalyptus, van post ex 32.01 D van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat, voor looiextracten van eucalyptus van post ex 32.01 D, de Europese Economische Gemeenschap zich in het kader van de laatste multilaterale G.A.T.T.-onderhandelingen ertoe heeft verplicht, een jaarlijks communautair tariefcontingent van 250 metrieke ton te openen tegen een recht van 4 %; dat de in het kader van die onderhandelingen gedane tariefconcessies momenteel van kracht zijn en dat het betrokken communautaire tariefcontingent derhalve voor het jaar 1970 moet worden geopend; dat de Gemeenschap, met betrekking tot het op grond van deze concessie aan het contingent te verbinden recht, de in punt I, sub 2 b), van het Protocol van Genève (1967) bedoelde procedure heeft gekozen; dat het aan het contingent verbonden recht derhalve 4,4 % bedraagt;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden, en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt, tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, welke is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hiervoren uiteengezette beginselen; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van het betrokken produkt aan te sluiten, zou moeten geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds

aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende evenwel dat looiextracten van eucalyptus niet afzonderlijk in de statistische nomenclatuur van de Lid-Staten zijn opgenomen; dat het dan ook niet mogelijk is gebleken statistische gegevens te verzamelen die voldoende nauwkeurig en representatief voor alle Lid-Staten zijn; dat men zich op grond van de benuttingsgraad van de sinds 1 juli 1968 voor de betrokken produkten geopende communautaire tariefcontingenten vooralsnog geen definitief oordeel kan vormen over de werkelijke behoeften van elk der Lid-Staten; dat, bij gebrek aan basisgegevens en ten einde tot een billijke verdeling van het betrokken tariefcontingent over de Lid-Staten te kunnen komen, en mede gezien de ramingen van sommige Lid-Staten, de behoeften van de diverse Lid-Staten aan looiextracten van de bedoelde soort uit derde landen voor 1970 op de volgende hoeveelheden kunnen worden geraamd:

Duitsland	85 ton
Frankrijk	50 ton
Italië	85 ton
Nederland	15 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	15 ton;

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van het betrokken produkt in de Lid-Staten, dienstig is het contingent van 250 ton in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wanneer zij hun aanvaankelijk quotum hebben verbruikt; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van het

communautaire tariefcontingent vast te stellen op een niveau dat in het onderhavige geval ongeveer 60 % van het volume van het contingent zou kunnen bedragen; dat op die grondslag het eerste gedeelte 150 ton bedraagt en het tweede gedeelte, dat wil zeggen 100 ton, de reserve vormt;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten min of meer spoedig kunnen zijn verbruikt; dat het, ten einde met die omstandigheid rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum vrijwel geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opnemning van een extra quotum uit de reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat, die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire tariefcontingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Gedurende de periode van 1 januari tot en met 31 december 1970 wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor looiextracten van eucalyptus, van post ex 32.01 D, tot het niveau van 4,4 % geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent van 250 ton.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van 150 ton van dit communautaire tariefcontingent wordt over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1970 gelden, zijn voor elke Lid-Staat als volgt vastgesteld:

Duitsland	51 ton
Frankrijk	30 ton
Italië	51 ton
Nederland	9 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	9 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat een omvang heeft van 100 ton, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat – zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1 – dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de overeenkomstige reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is aangewend, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opnemning van een tweede quotum ter grootte van 40 % van zijn aanvankelijk aandeel, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn aanvankelijk quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opnemning van een derde quotum ter grootte van 20 % van zijn aanvankelijk quotum voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, op de in lid 2 omschreven wijze, over tot de opnemning van een vierde quotum dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan iedere Lid-Staat overgaan tot de opnemning van geringere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De uit hoofde van artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1970.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 september 1970 zijn aanvankelijk quotum niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1970 van de niet-gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders onbenut zal blijven.

Iedere Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 oktober 1970 aan de Commissie kennis van de totale invoer van het betrokken produkt, die tot en met 15 september 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn aanvankelijk quotum dat hij in de reserve terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt een boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota, en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserve nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1970 in kennis van de stand van de reserve, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opneming, waardoor de reserve volledig wordt uitgeput, tot de beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die de laatste opneming verricht, mede hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 7

1. Iedere Lid-Staat neemt alle dienstige maatregelen om, door opening van de met toepassing van artikel 3 door hem opgenomen extra quota, de door

hem ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking in mindering te kunnen brengen op zijn gecumuleerd aandeel in het communautaire contingent.

2. De Lid-Staten brengen de ingevoerde hoeveelheden op hun quota in mindering in de volgorde en in de mate waarin het produkt bij de douane ten in-voer tot verbruik wordt aangegeven.

3. Iedere Lid-Staat waarborgt aan de op zijn grondgebied gevestigde importeurs van het betrokken produkt, dat zij vrijelijk in aanmerking komen voor de quota die aan deze Lid-Staat zijn toegekend.

4. De mate waarin van de quota van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden die onder de in lid 2 bepaalde voorwaarden in mindering worden gebracht.

Artikel 8

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2608/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor courantenpapier van post 48.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 111, 113 en 28,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om, zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden, voor courantenpapier van tariefpost 48.01 A een jaarlijks communautair tariefcontingent van 625.000 metrieke ton met vrijdom van recht te openen; dat dit Protocol voor de Gemeenschap momen-

teel van kracht is en dat het betrokken communautair tariefcontingent derhalve voor het jaar 1970 moet worden geopend;

Overwegende dat, gezien de huidige produktiemogelijkheden in de Gemeenschap, de omvang van dit contingent ontoereikend is om te voldoen aan de vermoedelijke invoerbehoeften; dat derhalve moet worden voorzien in een autonome extra hoeveelheid, die met overleg wordt bepaald en een aanpassing in de loop van de geldigheidsduur van het contingent niet uitsluit; dat op grond van de door elk der Lid-Staten gemaakte ramingen deze extra hoeveelheid momenteel op 400.000 ton kan worden vastgesteld;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden, en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt, tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, welke is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hiervoren uiteengezette beginselen; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van het betrokken produkt aan te sluiten, zou moeten geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat van de invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt van herkomst uit derde landen gedurende de laatste drie jaren waarover volledige statistische gegevens beschikbaar zijn, de afzonderlijke Lid-Staten de volgende percentages voor hun rekening namen:

	1966	1967	1968
Duitsland	67,41	62,58	64,57
Frankrijk	13,81	14,14	11,44
Italië	0,36	1,60	1,22
Nederland	12,03	13,53	15,93
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	6,39	8,15	6,84

Overwegende dat, ten einde bovengenoemde statistische gegevens volledig te kunnen beoordelen, er evenwel rekening mede dient te worden gehouden dat met de opening van een communautair tariefcontingent in de verhouding van het vroegere han-

delsverkeer van de Lid-Staten met derde landen een aanzienlijke wijziging zou kunnen optreden; dat in verband met deze feiten en gezien de voor 1970 te verwachten ontwikkeling van de markt van courantenpapier de percentages voor de aanvankelijke verdeling van het contingent ongeveer als volgt kunnen worden vastgesteld:

Bondsrepubliek Duitsland	60
Frankrijk	12,4
Italië	0,6
Nederland	20,2
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	6,8;

Overwegende dat het, zonder evenwel afbreuk te doen aan het communautaire karakter van het tariefcontingent, mogelijk lijkt in het onderhavige geval een stelsel voor de benutting van het contingent vast te stellen, dat slechts op één verdeling onder de Lid-Staten berust, door welk stelsel elk gevaar voor overschrijding van het contingent kan worden vermeden; dat deze verdeling derhalve lijkt te kunnen geschieden volgens de percentages die in bovenstaande tabel zijn vermeld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor courantenpapier, van tariefpost 48.01 A, wordt van 1 januari tot en met 31 december 1970 in het kader van een communautair tariefcontingent van 1.025.000 ton geheel geschorst.

Artikel 2

Het in artikel 1 genoemde communautaire tariefcontingent wordt als volgt onder de Lid-Staten verdeeld:

Duitsland	615.000 ton
Frankrijk	127.000 ton
Italië	6.000 ton
Nederland	207.000 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	70.000 ton.

Artikel 3

Elke Lid-Staat beheert zijn quotum volgens de bepalingen van de Lid-Staat op het gebied van tariefcontingenten.

Artikel 4

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoer van herkomst uit derde landen die daadwerkelijk op hun quotum in mindering is gebracht.

Artikel 5

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2609/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor garens van vlas, ongebleekt (met uitzondering van garens van werk), metende per kilogram 30.000 meter of minder, bestemd voor de vervaardiging van getwijnde of gekabelde garens voor de schoenindustrie en voor het ontwikkelen van kabels, van post ex 54.03 B I a) van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om, zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden, voor garens van vlas, ongebleekt (met uitzondering van garens van werk), metende per kilogram 30.000 meter of minder, bestemd voor de vervaardiging van getwijnde of gekabelde garens voor de schoenindustrie en voor het omwikkelen van kabels, van tariefpost ex 54.03 B I a), een jaarlijks communautair tariefcontingent van 500 metrieke ton tegen een recht van 2 % te openen; dat dit Protocol voor de Gemeenschap momenteel van kracht is en dat het betrokken communautaire tariefcontingent derhalve voor het jaar 1970 moet worden geopend; dat de Gemeenschap, met betrekking tot het op grond van die concessie aan het contingent te verbinden recht, de voorkeur heeft gegeven aan de procedure, omschreven in punt I, sub 2 b), van het bedoelde Protocol; dat het recht in het kader van het contingent derhalve 2,4 % bedraagt voor het jaar 1970;

Overwegende dat met name gewaarborgd moet worden dat alle importeurs van de Gemeenschap steeds en in gelijke mate gebruik kunnen maken van genoemd contingent en voorts dat in alle Lid-Staten

het op het genoemde contingent toe te passen recht ononderbroken wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt tot op het tijdstip waarop het contingent geheel is verbruikt; dat een systeem voor de benutting van het communautaire tariefcontingent, dat is gebaseerd op een verdeling tussen de Lid-Staten, in overeenstemming schijnt te zijn met het communautaire karakter van genoemd contingent, voor wat de boven uiteengezette beginselen betreft, dat deze verdeling, om zo goed mogelijk de werkelijke ontwikkeling op de markt van het betrokken produkt weer te geven, toegepast moet worden naar verhouding van de behoeften der Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende echter dat de ongebleekte garens van vlas van deze nauwkeurig bepaalde kwaliteit niet afzonderlijk in de statistische nomenclaturen van de Lid-Staten zijn opgenomen; dat het in die omstandigheden niet mogelijk is gebleken voldoende nauwkeurige en representatieve statistische gegevens te verzamelen, behalve voor de Bondsrepubliek Duitsland, die voor de betrokken garens reeds eerder een nationaal tariefcontingent toegewezen kreeg op grond van artikel 25, lid 1, van het Verdrag; dat de Franse Republiek heeft laten weten dat haar invoer van de desbetreffende garens van vlas uit derde lan-

den zeer gering was; dat er aanleiding is om aan te nemen dat de situatie in Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie daarvan niet verschilt, terwijl de invoer in Italië een weinig groter kan zijn;

Overwegende dat de ontwikkeling van de invoer van de betrokken garens van vlas uit derde landen in Duitsland, over de laatste drie jaren waarover volledige statistische gegevens beschikbaar zijn, het volgende beeld te zien geeft:

1966	1967	1968
224 ton	118 ton	157 ton;

dat de Lid-Staten de quota van het voor het jaar 1969 geopende communautaire tariefcontingent als volgt hebben benut:

Duitsland	61 ton (5 maanden)
Frankrijk	geen (per 30.6)
Italië	1,605 ton (6 maanden)
Nederland	3 ton (5 maanden)
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	geen (7 maanden);

Overwegende dat, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van genoemd produkt in de verschillende Lid-Staten, het contingent van 500 ton in twee gedeelten moet worden gesplitst, waarvan het eerste gedeelte zal worden verdeeld tussen de Lid-Staten en het tweede gedeelte een reserve vormt om de latere behoeften te dekken van de Lid-Staten die hun eerste quotum hebben uitgeput; dat, ten einde de importeurs van elke Lid-Staat een zekere waarborg te geven, het eerste gedeelte van het communautaire contingent zou moeten worden vastgesteld op een niveau, dat in het onderhavige geval ongeveer 55 % van het contingent zou kunnen bedragen; dat het eerste gedeelte op deze basis 285 ton bedraagt, terwijl het tweede gedeelte, te weten 215 ton, de reserve vormt;

Overwegende dat de eerste quota die aan de Lid-Staten zijn toegekend meer of minder snel kunnen zijn uitgeput; dat, ten einde met dit feit rekening te houden en elke onderbreking te vermijden, het van belang is, dat iedere Lid-Staat die zijn eerste quotum nagenoeg geheel heeft benut, een aanvullend quotum uit de reserve opneemt; dat deze opneming door iedere Lid-Staat moet worden verricht, wanneer elk van zijn aanvullende quota bijna geheel is benut en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de eerste en de aanvullende quota geldig moeten zijn tot aan het einde van de periode waarvoor het contingent is toegekend; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire contingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor garens van vlas, ongebleekt (met uitzondering van garens van werk), metende per kilogram 30.000 meter of minder, bestemd voor de vervaardiging van getwijnde of gekabelde garens voor de schoenindustrie en voor het omwikkelen van kabels, van tariefpost ex 54.03 B I a), wordt van 1 januari tot en met 31 december 1970 in het kader van een tariefcontingent van 500 ton geschorst tot 2,4 %.

Artikel 2

1. Van dit communautaire tariefcontingent wordt een eerste gedeelte van 285 ton over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, van 1 januari tot en met 31 december 1970 geldig zijn, bedragen voor de Lid-Staten:

Duitsland	255 ton
Frankrijk	5 ton
Italië	15 ton
Nederland	5 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	5 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat betrekking heeft op een hoeveelheid van 215 ton, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het eerste, aan een Lid-Staat toegekende quotum (zoals dit volgens artikel 2, lid 1, is vastgesteld), dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het gedeelte dat in de reserve is teruggestort (indien de bepalingen van artikel 5 zijn toegepast), voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een tweede quotum, gelijk aan 60 % van zijn eerste quotum, voor zover de reserve zulks nog toelaat.

2. Indien, na uitputting van zijn eerste quotum, ook het tweede door een Lid-Staat opgenomen quotum voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat,

door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opnemering van een derde quotum, gelijk aan 30 % van zijn eerste quotum, voor zover de reserve zulks nog toelaat.

3. Indien, na uitputting van zijn tweede quotum, ook het derde door een Lid-Staat opgenomen quotum voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, volgens de in lid 2 vastgestelde bepalingen, over tot opnemering van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt op overeenkomstige wijze toegepast, totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van lid 1 tot en met lid 3 kan elke Lid-Staat overgaan tot opnemering van kleinere quota dan in die leden is bepaald, indien er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht niet zullen worden uitgeput. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De met toepassing van artikel 3 opgenomen extra quota zijn geldig tot en met 31 december 1970.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat zijn eerste quotum op 15 september 1970 niet heeft uitgeput, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1970 het niet-benutte gedeelte van dit quotum in de reserve terug, voor zover dit 20 % van het eerste quotum te boven gaat. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, indien er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht niet zal worden benut.

Elke Lid-Staat doet de Commissie uiterlijk op 10 oktober 1970 mededeling van de totale invoer van het betrokken produkt, die tot en met 15 september 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn eerste quotum, dat hij in de reserve terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt een boekhouding bij van de hoeveelheden van de door de Lid-Staten overeen-

komstig de bepalingen van de artikelen 2 en 3 geopende quota en brengt elke Lid-Staat, zodra de opgaven haar bereiken, op de hoogte van de benuttingsgraad van de reserve.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1970 in kennis van de stand der reserve, na de met toepassing van artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij draagt er zorg voor, dat de opnemering uit de reserve tot het beschikbare overschot beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die deze laatste opnemering verricht mede, hoeveel dit overschot bedraagt.

Artikel 7

1. Elke Lid-Staat neemt alle dienstige maatregelen om, door opening van de met toepassing van artikel 3 door hem opgenomen aanvullende quota, de door hem ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking in mindering te kunnen brengen op zijn vermeerderde aandeel in het communautaire contingent.

2. De Lid-Staten brengen de ingevoerde hoeveelheden op hun quota in mindering in de volgorde en in de mate waarin het desbetreffende produkt bij de douane ten invoer tot verbruik wordt aangegeven.

3. Elke Lid-Staat waarborgt aan de importeurs van het betrokken produkt die op zijn grondgebied zijn gevestigd, dat zij vrijelijk in aanmerking komen voor de quota die aan deze Lid-Staat zijn toegekend.

4. De benuttingsgraad van de quota van elke Lid-Staat wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden die onder de in lid 2 bepaalde voorwaarden in mindering worden gebracht.

Artikel 8

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om de naleving van de bepalingen van de voorgaande artikelen te verzekeren.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2610/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van de communautaire tariefcontingenten voor weefsels van zijde of van vlokzijde en weefsels van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen, van de posten ex 50.09 en ex 55.09 van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 28,

Gezien de ontwerp-verordening, ingediend door de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap zich met betrekking tot weefsels van zijde of van vlokzijde en weefsels van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen, van de tariefposten ex 50.09 en ex 55.09, bereid heeft verklaard op autonome wijze over te gaan tot de opening van jaarlijkse niet-discriminerende communautaire tariefcontingenten met vrijdom van recht, ieder tot een waarde (douanewaarde) van een miljoen rekeneenheden; dat invoer in het kader van die communautaire tariefcontingenten evenwel onderworpen is aan de voorwaarde dat een door de bevoegde autoriteiten van de Europese Economische Gemeenschap erkend certificaat van vervaardiging wordt overgelegd, dat aan het begin en aan het einde van ieder werkstuk een door die autoriteiten erkend stempel wordt aangebracht en dat het vervoer rechtstreeks van het land van vervaardiging naar de Gemeenschap plaatsvindt; dat de bedoelde communautaire tariefcontingenten derhalve voor het jaar 1970 dienen te worden geopend;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd, dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door die contingenten geboden invoermogelijkheden, en dat het aan die contingenten verbonden recht zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van de betrokken produkten in alle Lid-Staten, totdat deze contingenten geheel zijn verbruikt; dat een regeling voor het beheer van de communautaire tariefcontingenten, welke is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van die contingenten, in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen; dat de bedoelde verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van de betrokken produkten aan te sluiten, dient te geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische ge-

gevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende evenwel dat weefsels van zijde of van vlokzijde en van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen, niet afzonderlijk zijn opgenomen in de statistische nomenclatuur van de Lid-Staten; dat het dan ook niet mogelijk is gebleken statistische gegevens te verzamelen die voldoende nauwkeurig en representatief voor alle Lid-Staten zijn; dat uit de mate van benutting van de betrokken communautaire tariefcontingenten die voor het tweede halfjaar van 1968 en voor het jaar 1969 werden geopend, tot nu toe nog geen definitief oordeel over de werkelijke behoeften van elk der Lid-Staten valt op te maken; dat bij gebreke aan basisgegevens in alle Lid-Staten en ten einde tot een billijke verdeling van de overwogen communautaire tariefcontingenten over de Lid-Staten te kunnen komen, rekening houdend met de ramingen van de Lid-Staten, de percentages van de aanvankelijke quota van elk der Lid-Staten van het contingent voor 1970, bij benadering als volgt kunnen worden geraamd:

	Weefsels van zijde	Weefsels van katoen
Duitsland	38,18	36,37
Frankrijk	27,28	27,27
Italië	20	18,18
Nederland	7,27	9,09
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	7,27	9,09

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van de betrokken weefsels in de diverse Lid-Staten, dienstig is het voor ieder van de twee communautaire tariefcontingenten vastgestelde bedrag van 1.000.000 rekeneenheden in twee gedeelten te splitsen, waarbij het eerste gedeelte over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten die hun aanvankelijke quota geheel hebben verbruikt; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van ieder communautair contingent vast te stellen op een niveau dat in het

onderhavige geval 60 % van het volume van de geopende contingenten ten bedrage van 1.000.000 rekeneenheden zou kunnen uitmaken;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten meer of minder spoedig kunnen zijn uitgeput; dat het, ten einde met die omstandigheid rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die een van zijn aanvankelijke quota vrijwel geheel heeft verbruikt, overgaat tot opnemings van een extra quotum uit de overeenkomstige reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is aangewend, en wel zo vaak als elke reserve dit toelaat; dat ieder van de aanvankelijke en extra quota dient te gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van de tariefcontingenten moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot van een van zijn aanvankelijke quota heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de overeenkomstige reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van een der communautaire contingenten onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Gedurende de periode van 1 januari tot en met 31 december 1970 worden de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor de hierna genoemde produkten geheel geschorst in het kader van communautaire tariefcontingenten met een waarde die voor elk contingent overeenkomt met 1.000.000 rekeneenheden:

- weefsels van zijde of van vlokzijde, vervaardigd op handweefgetouwen (post ex 50.09 van het gemeenschappelijk douanetarief);
- weefsels van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen (post ex 55.09 van het gemeenschappelijk douanetarief).

2. Voor de toepassing van deze verordening worden beschouwd:

- a) als handweefgetouwen: de weefgetouwen die voor de vervaardiging van weefsels uitsluitend worden bewogen door middel van hand- of voetbewegingen;

- b) als douanewaarde: de waarde welke voortvloeit uit Verordening (EEG) nr. 803/68 van de Raad van 27 juni 1968 inzake de douanewaarde van de goederen ⁽¹⁾.

3. Invoer in het kader van deze contingenten kan echter alleen plaatsvinden indien de betrokken weefsels:

- a) vergezeld gaan van een certificaat van vervaardiging dat door de bevoegde autoriteiten van de Europese Economische Gemeenschap wordt erkend en voorzien is van het visum van een erkende autoriteit van het land van oorsprong;
- b) aan het begin en aan het einde van ieder werkstuk een door de vorenbedoelde autoriteiten erkend stempel dragen ⁽²⁾;
- c) rechtstreeks van het land van vervaardiging naar de Europese Economische Gemeenschap worden vervoerd.

Als rechtstreeks vervoer wordt beschouwd:

- a) vervoer dat niet over het grondgebied van een niet tot de Europese Gemeenschappen behorend land loopt. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het aandoen van havens van niet tot de Europese Gemeenschappen behorende landen geen onderbreking van het rechtstreekse vervoer betekent, mits de goederen daar niet worden overgeladen;
- b) vervoer dat over het grondgebied van een of meer niet tot de Europese Gemeenschappen behorende landen loopt, ook indien in een dergelijk land overlading plaatsvindt, mits het vervoer over het grondgebied van die landen en de overlading geschieden onder dekking van één enkel in het land van oorsprong opgemaakt vervoerdocument.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van een hoeveelheid met een waarde welke overeenkomt met 600.000 rekeneenheden voor elk van deze communautaire tariefcontingenten, wordt over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1970 gelden, belopen voor ieder van de Lid-Staten een hoeveelheid die overeenkomt met de hierna aangegeven bedragen:

- a) voor weefsels van zijde of van vlokzijde, vervaardigd op handweefgetouwen:

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 1.

⁽²⁾ Verklaring in de Raadsnotulen betreffende artikel 1, lid 3, sub b): „Deze alinea verhindert niet dat met een door de autoriteiten erkend lood aan de in deze alinea bedoelde voorwaarden kan worden voldaan.”

	<i>Rekeneenheden</i>
Duitsland	229.080
Frankrijk	163.680
Italië	120.000
Nederland	43.620
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	43.620;

- b) voor weefsels van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen:

	<i>Rekeneenheden</i>
Duitsland	218.220
Frankrijk	163.620
Italië	109.080
Nederland	54.540
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	54 540.

2. Het tweede gedeelte, dat voor ieder van de communautaire contingenten betrekking heeft op een hoeveelheid die overeenkomt met een bedrag van 400.000 rekeneenheden, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien een van de aanvankelijke quota van een Lid-Staat – zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1, dan wel dat zelfde aandeel, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de overeenkomstige reserve teruggestorte gedeelte – voor 90 % of meer is aangewend, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opneming van een tweede quotum ter grootte van 40 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover er in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn aanvankelijke quota, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opneming van een derde quotum ter grootte van 20 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover er in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn tweede quota, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, op de in lid 2 omschreven wijze, over tot de opneming van een vierde aandeel, dat gelijk is aan het derde aandeel. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan iedere Lid-Staat overgaan tot de opneming van kleinere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De uit hoofde van artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1970.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 september 1970 een van zijn aanvankelijke quota niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1970 van de niet-gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan ook een grotere hoeveelheid terugstorten wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders wellicht onbenut zal blijven.

Iedere Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 oktober 1970 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken weefsels, die gedurende de periode tot en met 15 september 1970 heeft plaatsgevonden en op elk der contingenten in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van ieder van zijn aanvankelijke quota dat hij in de overeenkomstige reserve terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt een boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 1 en 3 geopende quota en zij geeft, zodra de opgaven haar bereiken, aan iedere Lid-Staat kennis van de in de reserves nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1970 in kennis van de stand van ieder van de reserves, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe, dat de opneming waardoor ieder van de reserves volledig wordt benut tot de beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die de laatste opneming verricht, mede hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 7

1. Iedere Lid-Staat neemt alle dienstige maatregelen om door opening van de met toepassing van artikel 3 door hem opgenomen extra quota, de door hem ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking in mindering te kunnen brengen op zijn gecumuleerd aandeel in de communautaire tariefcontingenten.

2. De Lid-Staten brengen de ingevoerde hoeveelheden op hun quota in mindering in de volgorde en in de mate waarin de desbetreffende produkten bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven.

3. Iedere Lid-Staat waarborgt aan de op zijn grondgebied gevestigde importeurs van de betrokken produkten, dat zij vrijelijk in aanmerking komen voor de quota die aan deze Lid-Staten zijn toegekend.

4. De mate waarin van de quota van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond

van de ingevoerde hoeveelheden die onder de in lid 2 bepaalde voorwaarden in mindering worden gebracht.

Artikel 8

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2611/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ferrosilicium van post 73.02 C van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden, voor ferrosilicium van post 73.02 C een jaarlijks communautair tariefcontingent van maximum 20.000 metrieke ton met vrijdom van recht te openen; dat dit Protocol voor de Gemeenschap momenteel van kracht is en dat het betrokken communautaire tariefcontingent derhalve voor het jaar 1970 moet worden geopend;

Overwegende dat een systeem voor de benutting van het communautaire tariefcontingent, dat is gebaseerd op een verdeling tussen de Lid-Staten, in overeenstemming schijnt te zijn met het communautaire karakter van genoemd contingent; dat deze verdeling,

om zo goed mogelijk de werkelijke ontwikkeling op de markt van het betrokken produkt weer te geven, toegepast moet worden naar verhouding van de behoeften der Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat van de invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt van herkomst uit derde landen gedurende de laatste drie jaren, waarover volledige statistische gegevens beschikbaar zijn, de afzonderlijke Lid-Staten de hierna volgende percentages voor hun rekening namen; dat echter door de opening van het communautaire tariefcontingent, die pas sinds 1968 plaatsvindt, in de verhouding van het handelsverkeer van de Lid-Staten met derde landen nog een aanzienlijke wijziging kan optreden; dat aan de hand van de gegevens over de eerste maanden van 1969, de extrapolatie daarvan en de met name door de Lid-Staten gemaakte ramingen, deze percentages zich in 1969 op onderstaand niveau zouden kunnen bewegen:

	1966	1967	1968	Gemiddeld werkelijk percentage over de jaren 1966 tot en met 1968	1969
Duitsland	67,28	63,50	66,91	66	46,19
Frankrijk	0,65	0,18	0,31	0,37	0,56
Italië	10,94	18,47	14,42	14,61	20,47
Nederland	4,85	4,25	4,33	4,46	7,33
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	16,28	13,60	14,03	14,56	25,45

Overwegende dat in verband met deze feiten en de voor 1970 te verwachten ontwikkeling van de markt van ferrosilicium de percentages voor de verdeling van het contingent bij benadering als volgt kunnen worden vastgesteld:

Duitsland	17,50
Frankrijk	0,25
Italië	4,75
Nederland	18,50
B.L.E.U.	59 ;

Overwegende dat, aangezien het hier een tariefcontingent van betrekkelijk geringe grootte betreft, het mogelijk lijkt om, zonder evenwel afbreuk te doen aan het communautaire karakter van het tariefcontingent, in het onderhavige geval een stelsel voor de benutting van het contingent vast te stellen, dat slechts op één verdeling onder de Lid-Staten berust; dat deze verdeling derhalve lijkt te kunnen geschieden volgens de percentages die in bovenstaande tabel zijn vermeld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ferrosilicium van tariefpost 73.02 C wordt van 1 januari tot en met 31 december 1970 in het kader van een communautair tariefcontingent van 20.000 ton geheel geschorst.

Artikel 2

Het in artikel 1 genoemde communautaire tariefcontingent wordt als volgt onder de Lid-Staten verdeeld:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Duitsland	3.500 ton
Frankrijk	50 ton
Italië	950 ton
Nederland	3.700 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	11.800 ton

Artikel 3

1. De Lid-Staten brengen de ingevoerde hoeveelheden op hun quotum in mindering in de volgorde en in de mate waarin het produkt bij de douane ten invoer tot verbruik wordt aangegeven.

2. Iedere Lid-Staat waarborgt aan de op zijn grondgebied gevestigde importeurs van het betrokken produkt dat zij vrijelijk in aanmerking komen voor het quotum dat aan deze Lid-Staat is toegekend.

3. De mate waarin van het quotum van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden die onder de in lid 1 bepaalde voorwaarden in mindering worden gebracht.

Artikel 4

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoer van herkomst uit derde landen die daadwerkelijk op hun quotum in mindering is gebracht.

Artikel 5

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2612/69 VAN DE RAAD
van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire
tariefcontingent voor ferrosilicomangaan van post 73.02 D van het gemeenschappelijk
douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om voor ferrosilicomangaan van post 73.02 D vanaf het jaar 1969 een communautair tariefcontingent van 50.000 metrieke ton met vrijdom van recht te openen; dat derhalve op 1 januari 1970 het betrokken communautaire tariefcontingent geopend dient te worden;

Overwegende dat met name gewaarborgd moet worden dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van genoemd contingent en voorts dat in alle Lid-Staten het op het genoemde contingent toe te passen recht ononderbroken wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt tot op het moment dat het contingent is uitgeput; dat een systeem voor de benutting van het communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling tussen de Lid-Staten, in

overeenstemming schijnt te zijn met het communautaire karakter van genoemd contingent, voor wat de boven uiteengezette beginselen betreft; dat deze verdeling, om zo goed mogelijk de werkelijke ontwikkeling op de markt van het betrokken produkt weer te geven, toegepast moet worden naar verhouding van de behoeften der Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat van de invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt van herkomst uit derde landen gedurende de laatste drie jaren, waarover volledige statistische gegevens beschikbaar zijn, de afzonderlijke Lid-Staten de hierna genoemde percentages voor hun rekening namen; dat echter door de opening van het communautaire tariefcontingent, die pas sinds 1968 plaatsvindt, in de verhouding van het handelsverkeer van de Lid-Staten met derde landen nog een aanzienlijke wijziging kan optreden; dat deze zelfde percentages op basis van de gegevens over de eerste maanden van 1969, de extrapolaties daarvan en de ramingen die met name door de Lid-Staten zijn gemaakt, in 1969 als volgt zouden kunnen luiden:

	1966	1967	1968	Gemiddeld werkelijk percentage over de jaren 1966 tot en met 1968	1969
Duitsland	79,14	70,824	74,712	73,765	73,808
Frankrijk	0,04	0,805	0,689	0,518	0,539
Italië	14,09	18,942	11,919	15,306	9,698
Nederland	0,51	1,649	1,541	1,225	1,271
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	6,22	7,780	11,139	9,186	14,684

Overwegende dat in verband met deze gegevens en de voor 1970 te verwachten ontwikkeling van de markt van ferrosilicomangaan, de percentages voor de eerste verdeling van het contingent bij benadering als volgt kunnen worden vastgesteld:

Duitsland	87,3
Frankrijk	0,2
Italië	3,8
Nederland	1,5
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	7,2;

Overwegende dat, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van genoemd produkt in de verschillende Lid-Staten, het contingent van 50.000 ton in twee gedeelten moet worden gesplitst, waarbij het eerste gedeelte zal worden verdeeld tussen de Lid-Staten en het tweede gedeelte een reserve vormt om de latere behoeften te dekken van de Lid-Staten die hun eerste quotum hebben uitgeput; dat, ten einde de importeurs van elke Lid-Staat een zekere waarborg te geven, het eerste gedeelte van het communautaire tariefcontingent zou moeten worden vastgesteld op een betrekkelijk hoog niveau; dat in het onderhavige geval 94 % van het

contingent zou kunnen bedragen; dat het eerste gedeelte op deze basis 47.000 tot bedraagt, terwijl het tweede gedeelte, te weten 3.000 ton, de reserve vormt;

Overwegende dat de eerste quota die aan de Lid-Staten zijn toegekend meer of minder snel kunnen zijn uitgeput; dat, ten einde met dit feit rekening te houden en elke onderbreking te vermijden, het van belang is, dat iedere Lid-Staat die zijn eerste quotum nagenoeg geheel heeft benut, een aanvullend quotum uit de reserve opneemt; dat deze opneming door iedere Lid-Staat moet worden verricht, wanneer elk van zijn aanvullende quota bijna geheel is benut en wel zo vaak als de reserve dat toelaat; dat de eerste en aanvullende quota geldig moeten zijn tot aan het einde van de periode waarvoor het contingent is toegekend; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name op de hoogte gehouden moet worden van de uitputtingsgraad van het contingent en de Lid-Staten hierover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het, indien in een Lid-Staat op een bepaald tijdstip van de periode waarvoor het contingent is toegekend een belangrijk overschot bestaat, noodzakelijk is dat dat land daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de reserve, ten einde te vermijden dat een gedeelte van het communautaire contingent in een Lid-Staat onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ferrosilicomangaan, van post 73.02 D, wordt van 1 januari tot en met 31 december 1970 in het kader van een communautair tariefcontingent van 50.000 ton geheel geschorst.

Artikel 2

1. Van dit communautaire tariefcontingent wordt een eerste gedeelte van 47.000 ton onder de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, van 1 januari tot en met 31 december 1970 geldig zijn, bedragen voor de Lid-Staten de volgende hoeveelheden:

Duitsland	41.000 ton
Frankrijk	100 ton
Italië	1.800 ton
Nederland	700 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	3.400 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat betrekking heeft op een hoeveelheid van 3.000 ton, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het eerste, aan een Lid-Staat toegekende quotum (zoals dit volgens artikel 2, lid 1, is vastgesteld) van wel dat zelfde quotum, verminderd met het gedeelte dat in de reserve is teruggestort (indien de bepalingen van artikel 5 zijn toegepast), voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een tweede quotum, gelijk aan 5 % van zijn eerste quotum, voor zover de reserve zulks nog toelaat.

2. Indien, na uitputting van zijn eerste quotum, ook het tweede door een Lid-Staat opgenomen quotum voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een derde quotum, gelijk aan 2,5 % van zijn eerste quotum, voor zover de reserve zulks nog toelaat.

3. Indien, na uitputting van zijn tweede quotum, ook het derde door een Lid-Staat opgenomen quotum voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, volgens de in lid 2 vastgestelde bepalingen, over tot opneming van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt op overeenkomstige wijze toegepast, totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van de leden 1 tot en met 3 kan elke Lid-Staat overgaan tot opneming van kleinere quota dan in die leden is bepaald, indien er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht niet zullen worden uitgeput. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1970.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat zijn eerste quotum op 15 september 1970 niet heeft uitgeput, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1970 het niet benutte gedeelte van dit quotum in de reserve terug, voor zover dit 20 % van het eerste quotum te boven gaat. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, indien er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht niet zal worden benut.

Elke Lid-Staat doet de Commissie uiterlijk op 10 oktober 1970 mededeling van de totale invoer van het betrokken produkt, die tot en met 15 september 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn eerste quotum, dat hij in de reserve terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt een boekhouding bij van de hoeveelheden van de door de Lid-Staten overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2 en 3 geopende quota en brengt elke Lid-Staat, zodra de opgaven haar bereiken, op de hoogte van de uitputtingsgraad van de reserve.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1970 in kennis van de omvang der reserve na de met toepassing van artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij draagt er zorg voor, dat de opneming uit de reserve tot het beschikbare overschot beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die deze laatste opneming verricht mede, hoeveel dit overschot bedraagt.

Artikel 7

1. Iedere Lid-Staat neemt alle dienstige maatregelen om, daar opening van de met toepassing van artikel 3 door hem opgenomen extra quota, de door hem ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking in mindering te kunnen brengen op zijn gecumuleerde aandeel in het communautaire contingent.

2. De Lid-Staten brengen de ingevoerde hoeveelheden op hun quota in mindering in de volgorde en in de mate, waarin het desbetreffende produkt bij de douane ten invoer tot verbruik wordt aangegeven.

3. Iedere Lid-Staat waarborgt aan de importeurs van het betrokken produkt die op zijn grondgebied zijn gevestigd, dat zij vrijelijk in aanmerking komen voor de quota die aan deze Lid-Staat zijn toegekend.

4. De mate, waarin van de quota van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden die onder de in lid 2 bepaalde voorwaarden in mindering worden gebracht.

Artikel 8

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de voorgaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2613/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ferrochroom, bevattende 0,1 of minder gewichtspercent koolstof en meer dan 30 doch niet meer dan 90 gewichtspercenten chroom (hooggeraffineerd ferrochroom), van post ex 73.02 E I van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om, zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden, voor ferrochroom, bevattende 0,1 of minder gewichtspercent koolstof en meer dan 30 doch niet

meer dan 90 gewichtspercenten chroom (hooggeraffineerd ferrochroom), van post ex 73.02 E I een jaarlijks communautair tariefcontingent van 3.000 metrieke ton met vrijdom van recht te openen; dat dit Protocol thans voor de Gemeenschap van kracht is en dat derhalve het betrokken communautaire tariefcontingent voor het jaar 1970 geopend dient te worden;

Overwegende dat een systeem voor de benutting van het communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling tussen de Lid-Staten, in overeenstem-

ming schijnt te zijn met het communautaire karakter van genoemd contingent; dat deze verdeling, om zo goed mogelijk de werkelijke ontwikkeling op de markt van het betrokken produkt weer te geven, toegepast moet worden naar verhouding van de behoeften der Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat, gedurende de laatste drie jaren waarover volledige statistische gegevens beschikbaar

zijn, de desbetreffende invoer van elke Lid-Staat ten opzichte van de invoer in de Gemeenschap uit derde landen van de betrokken produkten de hieronder vermelde percentages heeft bereikt; dat echter door de opening van het communautaire tariefcontingent, die pas sinds 1968 plaatsvindt in de verhouding van het handelsverkeer van de Lid-Staten met derde landen nog een aanzienlijke wijziging kan optreden; dat deze zelfde percentages op basis van de gegevens over de eerste maanden van 1969, de extrapolaties daarvan en de ramingen die met name door de Lid-Staten zijn gemaakt, in 1969 als volgt zouden kunnen luiden:

	1966	1967	1968	Gemiddeld werkelijk percentage over de jaren 1966 tot en met 1968	1969
Duitsland	61,824	50,156	78,624	71,542	82,057
Frankrijk	1,908	14,673	1,568	1,805	1,246
Italië	33,962	33,581	19,065	25,436	16,118
Nederland	0,311	0,109	0,110	0,146	0,081
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	1,995	1,481	0,633	1,071	0,498

Overwegende dat in verband met deze gegevens en de te verwachten ontwikkeling van de markt van ferrochroom in 1970 de percentages voor de verdeling van het contingent bij benadering als volgt kunnen worden vastgesteld:

Duitsland	6,66
Frankrijk	0,34
Italië	87
Nederland	1,66
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	4,34;

Overwegende dat aangezien het een betrekkelijk gering tariefcontingent betreft, het, zonder daarmede afbreuk te doen aan het communautaire karakter van dat tariefcontingent, mogelijk lijkt in het onderhavige geval een stelsel voor de benutting van het contingent vast te stellen, dat slechts op één verdeling tussen de Lid-Staten berust; dat deze verdeling derhalve lijkt te kunnen geschieden volgens de percentages die in bovenstaande tabel zijn vermeld,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ferrochroom, bevattende 0,1 of minder gewichts-

percent koolstof en meer dan 30 doch niet meer dan 90 gewichtspercenten chroom (hooggeraffineerd ferrochroom), van tariefpost ex 73.02 E I wordt van 1 januari tot en met 31 december 1970 in het kader van een communautair tariefcontingent van 3.000 ton geheel geschorst.

Artikel 2

Het in artikel 1 genoemde communautaire tariefcontingent wordt als volgt onder de Lid-Staten verdeeld:

Duitsland	200 ton
Frankrijk	10 ton
Italië	2.610 ton
Nederland	50 ton
Belgisch-Luxemburgse Economisch Unie	130 ton.

Artikel 3

Elke Lid-Staat beheert zijn quotum volgens zijn eigen bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van tariefcontingenten.

Artikel 4

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoer van herkomst uit derde landen die daadwerkelijk op hun quotum in mindering is gebracht.

Artikel 5

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nageleefd.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2614/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ruw aluminium van post 76.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om, zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden, voor ruw aluminium van post 76.01 A een jaarlijks communautair tariefcontingent van 130.000 metrieke ton tegen een recht van 5 % te openen; dat dit Protocol thans voor de Gemeenschap van kracht is en dat derhalve het betrokken communautaire tariefcontingent voor het jaar 1970 geopend dient te worden;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van genoemd contingent en dat in alle Lid-Staten het aan het genoemde contingent verbonden recht zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt, tot op het moment dat het contingent volledig is verbruikt; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling over de Lid-

Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van genoemd contingent, in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen; dat deze verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van het betrokken produkt aan te sluiten, dient te geschieden naar verhouding van de behoeften der Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat van de invoer tot verbruik in alle Lid-Staten van het betrokken produkt van herkomst uit derde landen gedurende de laatste drie jaren waarover volledige statistische gegevens beschikbaar zijn, de afzonderlijke Lid-Staten de hieronder genoemde percentages voor hun rekening namen; dat echter door de opening van het communautaire tariefcontingent, die pas sinds 1968 plaatsvindt, in de verhouding van het handelsverkeer van de Lid-Staten met derde landen nog een aanzienlijke wijziging kan optreden; dat deze zelfde percentages op basis van de gegevens over de eerste maanden van 1969, de extrapolaties daarvan en de ramingen die met name door de Lid-Staten zijn gemaakt, in 1969 als volgt zouden kunnen luiden:

	1966	1967	1968	Gemiddeld werkelijk percentage over de jaren 1966 tot en met 1968	1969
Duitsland	65,06	43,025	62,020	53,135	61,010
Frankrijk	7,57	23,477	0,780	9,703	0,676
Italië	14,72	10,442	4,863	8,707	6,082
Nederland	6,67	6,054	7,399	6,436	9,529
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	5,98	17,002	24,938	22,019	22,703

Overwegende dat bovengenoemd percentage evenwel beoordeeld dient te worden in samenhang met de te voorziene ontwikkeling van de behoeften van de Lid-Staten aan invoer tot verbruik uit derde landen; dat de raming voor 1970 van de invoer tot verbruik in elke Lid-Staat moeilijk blijkt, met name gezien de belangrijke fluctuaties die zich de laatste jaren in het merendeel van de Lid-Staten hebben voorgedaan; dat in verband met deze feiten de percentages voor de eerste verdeling van het contingent bij benadering als volgt kunnen worden vastgesteld:

Duitsland	60,5
België	20,15
Frankrijk	1,5
Italië	8
Luxemburg	1,35
Nederland	8,5;

Overwegende dat, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van genoemd produkt in de verschillende Lid-Staten, het contingent van 130.000 ton in twee gedeelten moet worden gesplitst, waarbij het eerste gedeelte wordt verdeeld tussen de Lid-Staten en het tweede gedeelte een reserve vormt om de verdere behoeften te dekken van de Lid-Staten die hun aanvankelijk quotum hebben verbruikt; dat, ten einde de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, het eerste gedeelte van het communautaire contingent zou moeten worden vastgesteld op een betrekkelijk hoog niveau, dat in het onderhavige geval ongeveer 85 % van het contingent zou kunnen bedragen; dat het eerste gedeelte op deze basis 110.000 ton bedraagt, terwijl het tweede gedeelte, namelijk 20.000 ton, de reserve vormt;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten meer of minder spoedig kunnen zijn uitgeput; dat het, ten einde met deze omstandigheid rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is, dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum vrijwel geheel heeft verbruikt, een extra quotum uit de reserve opneemt; dat deze opneming door iedere Lid-Staat moet worden verricht, wanneer elk van zijn extra quota bijna geheel is benut en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en extra quota geldig moeten zijn tot aan het einde van de periode waarvoor het contingent is toegekend; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name op de hoogte gehouden moet worden van de benuttingsgraad van het contingent en de Lid-Staten hierover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het, indien in een Lid-Staat op een bepaald tijdstip van de priode waarvoor het contingent is toegekend een belangrijk overschot bestaat, noodzakelijk is dat dat land daarvan een aanmerke-

lijk percentage terugstort in de reserve, ten einde te voorkomen dat een gedeelte van het communautaire contingent in een Lid-Staat onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Gedurende de periode van 1 januari tot en met 31 december 1970 wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ruw aluminium, van tariefpost 76.01 A, in het kader van een communautair tariefcontingent van 130.000 ton geschorst tot een niveau van 5 %.

Artikel 2

1. Van dit communautaire tariefcontingent wordt een eerste gedeelte van 110.000 ton over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, van 1 januari tot en met 31 december 1970 geldig zijn, bedragen voor de Lid-Staten de volgende hoeveelheden:

Duitsland	66.550 ton
België	22.165 ton
Frankrijk	1.650 ton
Italië	8.800 ton
Luxemburg	1.485 ton
Nederland	9.350 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat betrekking heeft op een hoeveelheid van 20.000 ton, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat – zoals dit volgens artikel 2, lid 1, is vastgesteld dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het gedeelte dat in de reserve is teruggestort, indien de bepalingen van artikel 5 zijn toegepast – voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een tweede quotum, gelijk aan 15 % van zijn eerste quotum, voor zover de reserve zulks nog toelaat.

2. Indien, na uitputting van zijn eerste quotum, ook het tweede door een Lid-Staat opgenomen quotum voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een derde quotum, gelijk aan 7,5 % van zijn eerste quotum, voor zover de reserve zulks nog toelaat.

3. Indien, na uitputting van zijn tweede quotum, ook het derde door een Lid-Staat opgenomen quotum

voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, volgens de in lid 2 vastgestelde bepalingen, over tot opnemings van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt op overeenkomstige wijze toegepast, totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan iedere Lid-Staat overgaan tot de opnemings van kleinere quota dan in die leden is bepaald, indien er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht niet zullen worden uitgeput. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1970.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat zijn eerste quotum op 15 september 1970 niet heeft uitgeput, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1970 het niet-benutte gedeelte van dit quotum in de reserve terug, voor zover dit 20 % van het eerste quotum te boven gaat. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, indien er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht niet zal worden benut.

Elke Lid-Staat doet de Commissie uiterlijk op 10 oktober 1970 mededeling van de totale invoer van het betrokken produkt, die tot en met 15 september 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn eerste quotum, dat hij in de reserve terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt een boekhouding bij van de hoeveelheden van de door de Lid-Statens overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2 en 3 geopende quota en zij brengt elke Lid-Staat, zodra de opgaven haar bereiken, op de hoogte van de uitputtingsgraad van de reserve.

Zij stelt de Lid-Statens uiterlijk op 15 oktober 1970 in kennis van de omvang der reserve na de met toepassing van artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij draagt er zorg voor, dat de opnemings uit de reserve tot het beschikbare overschot beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die deze laatste opnemings verricht mede, hoeveel dit overschot bedraagt.

Artikel 7

1. Elke Lid-Staat beheert zijn quota volgens zijn eigen bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van tariefcontingenten.

2. De uitputtingsgraad van de quota van elke Lid-Staat wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden van het betrokken produkt, welke bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven.

Artikel 8

De Lid-Statens en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de voorgaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2615/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ruw magnesium van post 77.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om voor ruw magnesium van post 77.01 A een jaarlijks communautair tariefcontingent te openen tot een hoeveelheid die zodanig is berekend, dat het gedeelte van het verbruik van de Gemeenschap, dat niet gedekt wordt door de communautaire produktie van het betrokken produkt, zal worden ingevoerd met vrijdom van recht, zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden; dat dit Protocol thans voor de Gemeenschap van kracht is en dat derhalve het betrokken communautaire tariefcontingent voor het jaar 1970 geopend dient te worden;

Overwegende dat om de omvang van het betrokken communautaire tariefcontingent vast te stellen, het totale verbruik van de verwerkende industrie in de Lid-Staten over het jaar waarop het contingent betrekking heeft, alsmede het peil van de communautaire produktie in dezelfde periode moeten worden geraamd; dat zelfs een zeer approximatieve raming van het totale verbruik en van de totale produktie in de Gemeenschap voor het jaar 1970 hoogst willekeurig is, omdat het niet mogelijk is nu reeds de omvang te ramen van het verbruik van ruw magnesium in sommige Lid-Staten gedurende het betrokken jaar, evenmin als het peil dat de communautaire produktie zou kunnen bereiken, omdat deze in 1970 belangrijk kan toenemen door uitbreiding van de installaties in de Gemeenschap; dat het in elk geval uitgesloten is dat de communautaire produktie in het betrokken jaar volledig in de communautaire behoeften zal kunnen voorzien; dat het derhalve wenselijk is, voor het jaarlijks contingent een passende omvang vast te stellen, die 15.000 ton zou kunnen bedragen; dat de vaststelling van deze hoeveelheid, welke op voorzichtige ramingen berust, latere aanpassingen niet uitsluit;

Overwegende dat de markt van magnesium met 99,8 of meer gewichtspersenten zuiver magnesium (hierna „niet gelegeerd ruw magnesium” genoemd) en die van magnesium met minder dan 99,8 gewichtspersenten zuiver magnesium (hierna „gelegeerd ruw magnesium” genoemd) aanzienlijke ver-

schillen vertonen; dat het dan ook gegrond lijkt, een onderscheid te maken tussen deze twee soorten magnesium en bovengenoemd contingent over deze twee soorten te verdelen;

Overwegende dat de Lid-Staten, voor wat niet gelegeerd ruw magnesium betreft, met inachtneming van een contingent van 15.000 ton, hebben meege-deeld dat ongeveer 1.200 ton uit derde landen moet worden ingevoerd; dat dit getal gegrond lijkt, enerzijds gezien de verhouding die vroeger met name in de eerste maanden van 1969, bestond tussen het verbruik van deze soort magnesium en het totale magnesiumverbruik, en anderzijds gezien de vooruitzichten op korte termijn voor de ontwikkeling van de communautaire produktie van deze soort magnesium; dat het contingent van 15.000 ton derhalve kan worden gesplitst in 1.200 ton niet gelegeerd ruw magnesium en 13.800 ton gelegeerd ruw magnesium;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden, en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt, tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, welke is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markten van de betrokken produkten aan te sluiten, zou moeten geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds aan de hand van de economische vooruitzichten voor 1970; dat derhalve de percentages voor de eerste verdeling bij benadering als volgt kunnen worden vastgesteld:

— voor niet gelegeerd ruw magnesium:

Duitsland	62,22
Frankrijk	0,80
Italië	0,20
Nederland	14
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	22,78,

— voor gelegeerd ruw magnesium:

Duitsland	99
Frankrijk	0,21
Italië	0,22
Nederland	0,36
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	0,21;

Overwegende dat het, ten einde beter rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van de betrokken produkten in de diverse Lid-Staten, dienstig is het contingent dat voor elke soort ruw magnesium is vastgesteld, in twee gedeelten moeten worden gesplitst, waarvan het eerste gedeelte volgens bovengenoemde percentages over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijke quota hebben opgebruikt; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is de eerste gedeelten vast te stellen op 1.050 ton voor niet gelegeerd ruw magnesium en 11.040 ton voor gelegeerd ruw magnesium, terwijl de saldo's, zijnde respectievelijk 150 en 2.760 ton, de reserves vormen;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten min of meer spoedig kunnen zijn verbruikt; dat het, ten einde met die omstandigheid rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die een van zijn aanvankelijke quota vrijwel geheel heeft obgebruikt, overgaat tot opnemning van een extra quotum uit de overeenkomstige reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot van een van zijn aanvankelijke quota heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de overeenkomstige reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van de contingenten onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Gedurende de periode van 1 januari tot en met 31 december 1970 wordt het recht van het gemeenschap-

pelijk douanetarief voor ruw magnesium van tariefpost 77.01 A geheel geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent ter grootte van 15.000 ton, waarvan:

- a) 1.200 ton voor ruw magnesium bevattende 99,8 of meer gewichtspersenten zuiver magnesium;
- b) 13.800 ton voor ruw magnesium bevattende minder dan 99,8 gewichtspersenten zuiver magnesium.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van elk der in artikel 1 genoemde contingenten, dat respectievelijk 1.050 ton bedraagt voor niet gelegeerd ruw magnesium en 11.040 ton voor gelegeerd ruw magnesium, wordt over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1970 gelden, zijn voor elke Lid-Staat als volgt vastgesteld:

- a) ruw magnesium met 99,8 of meer gewichtspersenten zuiver magnesium:

Duitsland	654 ton
Frankrijk	8 ton
Italië	2 ton
Nederland	147 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	239 ton;

- b) ruw magnesium met minder dan 99,8 gewichtspersenten zuiver magnesium:

Duitsland	10.930 ton
Frankrijk	23 ton
Italië	24 ton
Nederland	40 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	23 ton.

2. De tweede gedeelten, die een aanvang hebben van respectievelijk 150 ton en 2.760 ton, vormen de communautaire reserves.

Artikel 3

1. Indien een van de aanvankelijke quota van een Lid-Staat – zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1 – dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de overeenkomstige reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is aangewend, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opnemning van een tweede quotum ter grootte van 15 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn aanvankelijke quota, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opneming van een derde quotum ter grootte van 7,5 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn tweede quota, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij op de lid 2 omschreven wijze, over tot de opneming van een vierde quotum dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan iedere Lid-Staat overgaan tot de opneming van geringere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De uit hoofde van artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1970.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 september 1970 een van zijn aanvankelijke quota niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1970 van de niet-gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de overeenkomstige reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders onbenut zal blijven.

Iedere Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 oktober 1970 aan de Commissie kennis van de totale invoer van

de betrokken produkten, die tot en met 15 september 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van elk van zijn aanvankelijke quota dat hij in elk van de reserves terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt een boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota, en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserves nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1970 in kennis van de stand van elk van de reserves, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opneming, waardoor een van de reserves volledig wordt uitgeput, tot de beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die de laatste opneming verricht, mede hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 7

1. Elke Lid-Staat beheert zijn quota volgens zijn eigen bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van tariefcontingenten.

2. De mate waarin van de quota van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden van de betrokken produkten, die bij de douane ten invoer tot verbruik zijn aangegeven.

Artikel 8

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de bovenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2616/69 VAN DE RAAD

van 15 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent van 34.000 ton kabeljauw, ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden, enkel gezouten, gepekeld of gedroogd, van post 03.02 A I b) van het gemeenschappelijk douanetarief (1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap zich in het kader van de laatste multilaterale G.A.T.T.-onderhandelingen ertoe heeft verplicht, voor kabeljauw, ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden, enkel gezouten, gepekeld of gedroogd, van post 03.02 A I b) van het gemeenschappelijk douanetarief, een communautair tariefcontingent van 34.000 ton met vrijdom van recht te openen; dat de in het kader van die onderhandelingen gedane tariefconcessies thans van kracht zijn en dat het betrokken communautaire tariefcontingent derhalve voor 1970 moet worden geopend;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van de bedoelde vissoort tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hiervoren uiteengezette beginselen; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van de bedoelde vissoort aan te sluiten, moet geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende invoer uit derde landen over een representatieve referentieperiode, en anderzijds op basis van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat gedurende 1967 en 1968 de overeenkomstige invoer van alle Lid-Staten, ten opzichte van de invoer in de Gemeenschap van de bedoelde vissoort uit derde landen, de onderstaande percentages te zien geeft; dat op grond van de gegevens over de eerste maanden van 1969, van de daaruit voortvloeiende extrapolaties en van de ramingen van bepaalde Lid-Staten, deze percentages voor 1969 op de volgende niveaus zouden kunnen liggen:

	1967	1968	1969
Duitsland	1,4	2,0	4,3
Frankrijk	0,4	0,3	0,4
Italië	93,2	80,6	87,2
Nederland	0,5	0,7	0,6
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	4,5	16,4	7,5

Overwegende dat de percentages van het aanvankelijke aandeel in het contingent — met inachtneming van deze gegevens en de te verwachten ontwikkeling op de markt van de bedoeld vissoort gedurende 1970 — ongeveer als volgt kunnen worden bepaald:

Duitsland	2,5
Frankrijk	1,0
Italië	86,5
Nederland	1,0
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	9,0;

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van de betrokken vissoort in de Lid-Staten, dienstig is het contingent van 34.000 ton in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijk quotum hebben opgebruikt; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van het communautaire contingent vast te stellen op een betrekkelijk hoog niveau, dat in het onderhavige geval circa 90 % van het volume van het contingent zou kunnen bedragen; dat op die grondslag het eerste gedeelte 31.000 ton bedraagt en het tweede gedeelte, namelijk 3.000 ton, de reserve vormt;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten min of meer spoedig kunnen zijn opgebruikt; dat het, ten einde met die omstandigheid rekening te houden en iedere onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum nagenoeg geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opnemings van een extra quotum uit de reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat moeten worden verricht wanneer elk van

zijn extra quota vrijwel geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire tariefcontingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Van 1 januari tot en met 31 december 1970 wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor kabeljauw, ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden, enkel gezouten, gepekeld of gedroogd, van post 03.02 A I b), geheel geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent van 34.000 ton.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van 31.000 ton van dit communautaire tariefcontingent wordt over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, van 1 januari tot en met 31 december 1970 gelden, zijn voor de verschillende Lid-Staten als volgt vastgesteld:

Duitsland	775 ton
Frankrijk	300 ton
Italië	26.825 ton
Nederland	310 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	2.790 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat een omvang heeft van 3.000 ton, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat — zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1 — dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de reserve teruggestorte gedeelte voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opnemings van een tweede quotum, gelijk aan 10 % van zijn aanvanke-

lijk quotum voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn aanvankelijk quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opnemings van een derde quotum, gelijk aan 5 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, op de in lid 2 omschreven wijze over tot opnemings van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan elke Lid-Staat overgaan tot opnemings van geringere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De uit hoofde van artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1970.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 oktober 1970 zijn aanvankelijk quotum niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 november 1970 van de niet-gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze wellicht onbenut zal blijven.

Iedere Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 november 1970 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken vissoort die tot en met 15 oktober 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn aanvankelijk quotum dat hij in de reserve terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt een boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, alle Lid-Staten kennis van de in de reserve nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 november 1970 in kennis van de stand der reserve, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opneming waardoor de reserve volledig wordt uitgeput tot de beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die de laatste opneming verricht, mede, hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 7

1. Iedere Lid-Staat beheert zijn quota volgens de bepalingen van die Lid-Staat op het gebied van tariefcontingenten.

2. De mate waarin van de quota van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden van de bedoelde vissoort welke bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven.

Artikel 8

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de Vorenstaande artikelen worden nageleefd.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

VERORDENING (EEG) Nr. 2617/69 VAN DE RAAD

van 16 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent van 20.000 stuks vaarzen en koeien van bepaalde bergrassen, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap zich in het kader van de multilaterale G.A.T.T.-onderhandelingen ertoe heeft verplicht voor vaarzen en koeien van bepaalde bergrassen, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief, een jaarlijks communautair tariefcontingent te openen van 20.000 stuks, tegen een recht van 6 %; dat de toelating tot dit contingent is onderworpen aan de voorwaarden en bepalingen, vast te stellen door de bevoegde instanties van de Lid-Staat van bestemming; dat de in het kader van die onderhandelingen gedane tariefconcessies momenteel van kracht zijn en dat het betrokken communautaire tariefcontingent derhalve voor het jaar 1970 zou moeten worden geopend; dat

het naar aanleiding van een verzoek van het derde land dat de voornaamste leverancier is echter, ten einde zo goed mogelijk rekening te houden met het einde van de weideperiode, wenselijk lijkt op 1 januari 1970 een communautair tariefcontingent te openen dat het eerste halfjaar van 1970 bestrijkt, voor de helft van de totale hoeveelheid van het contingent, d.i. 10.000 stuks, en op 1 juli 1970 een nieuw contingent te openen voor de periode van 1 juli 1970 tot en met 30 juni 1971 en voor de totale geconsolideerde jaarlijkse hoeveelheid; dat deze hoeveelheid bij wijze van uitzondering voor bovengenoemde contingentenperiode zal worden verhoogd met de eventuele restanten van enerzijds de toegewezen quota en anderzijds de op grond van deze verordening gevormde gemeenschappelijke reserve;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het genoemde contingent geboden mogelijkheden en dat het aan dat contingent verbonden recht

in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van de bedoelde dieren tot op het tijdstip waarop het communautaire tariefcontingent geheel is verbruikt; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, welke is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent, in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen; dat de mogelijkheden om deze beg rass en te gebruiken echter afhankelijk zijn van bijzondere, zowel geografische als zoötechnische factoren; dat van de Lid-Staten Duitsland, Frankrijk en Italië de enige landen zijn waar streken voorkomen die geschikt zijn voor het fokken van dit soort vee; dat echter, gezien deze bijzondere factoren, het communautaire karakter van het betrokken tariefcontingent moet worden gewaarborgd door in de dekking van de eventuele behoeften die zich in de andere Lid-Staten zouden kunnen voordoen, te voorzien; dat het in artikel 3 van deze verordening voor uitzonderingsgevallen voorziene systeem het mogelijk maakt met deze factoren rekening te houden; dat de oorspronkelijke verdeling over de drie bovengenoemde Lid-Staten, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de betrokken markt aan te sluiten, had moeten geschieden naar verhouding van de behoeften van elk van deze Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat het evenwel tot nu toe niet mogelijk is gebleken de voorschriften in de verschillende Lid-Staten op het gebied van de controle op de invoer van slachtvee, fokvee en gebruiksvee te harmoniseren; dat onder deze omstandigheden de door de Lid-Staten op dit gebied verstrekte statistische gegevens niet als voldoende nauwkeurig en representatief kunnen worden beschouwd om voor deze verdeling als basis te dienen; dat op grond van de huidige benuttingsgraad van het voor het jaar 1969 voor dezelfde dieren geopende tariefcontingent, en van de ramingen van de drie bovengenoemde Lid-Staten voor zowel het laatste gedeelte van het jaar 1969 als voor het jaar 1970, de behoeften aan invoer uit derde landen van elk dezer Lid-Staten voor het eerste halfjaar van 1970 op de volgende hoeveelheden kunnen worden geraamd:

Duitsland	5.000 stuks
Frankrijk	1.750 stuks
Italië	3.250 stuks;

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van deze dieren in de Lid-Staten, dienstig is het contingent van 10.000 stuks in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte tussen Duitsland, Frankrijk en Italië wordt verdeeld en het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften

van deze Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijk quotum hebben verbruikt en in de eventuele behoeften die zich in de andere Lid-Staten kunnen voordoen; dat het, ten einde aan de importeurs van de drie bovengenoemde Lid-Staten enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van het communautaire contingent vast te stellen op een betrekkelijk hoog niveau, dat in het onderhavige geval 70 % van het contingent zou kunnen bedragen; dat op die grondslag het eerste gedeelte 7.000 stuks bedraagt, terwijl het tweede gedeelte, namelijk 3.000 stuks, de reserve vormt;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van deze Lid-Staten min of meer spoedig kunnen zijn verbruikt; dat het, ten einde met die omstandigheid rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum vrijwel geheel heeft verbruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geligheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, een aanzienlijk percentage van dat overschot in de reserve terugstort, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire contingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Gedurende de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1970, wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor vaarzen en koeien van het grijze ras, het bruine ras, het gele ras, het gevlekte Simmentalerras en het Pinzgauerras, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief tot het niveau van 6 % geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent van 10.000 stuks.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van 7.000 stuks van dit communautaire tariefcontingent wordt over bepaalde Lid-Staten verdeeld; de quota die behoudens het bepaalde

in artikel 6, voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1970 gelden, zijn voor elk dezer Lid-Staten als volgt vastgesteld:

Duitsland	3.500 stuks
Frankrijk	1.375 stuks
Italië	2.125 stuks.

2. Het tweede gedeelte, dat een omvang heeft van 3.000 stuks vormt de reserve.

Artikel 3

Indien zich in de andere Lid-Staten behoefte aan het in artikel 1 omschreven vee voordoet, nemen deze Lid-Staten een dienovereenkomstig quotum uit de reserve op, voor zover daarin nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

Deze Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de importeurs van deze mogelijkheid op de hoogte te stellen.

Artikel 4

1. Indien het aanvankelijke quotum van een der in artikel 2, lid 1, bedoelde Lid-Staten – zoals in dat lid vastgesteld – dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 6 in de reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is aangewend, gaat de betrokken Lid-Staat door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opnemings van een tweede quotum ter grootte van 15 % van zijn aanvankelijk quotum, eventueel op een heel dier naar boven afgerond, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een dezer Lid-Staten, na volledige benutting van zijn aanvankelijk quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opnemings van een derde quotum ter grootte van 7,5 % van zijn aanvankelijk quotum, eventueel op een heel dier naar boven afgerond, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een dezer Lid-Staten, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij op de in lid 2 omschreven wijze, over tot de opnemings van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan elk van deze Lid-Staten overgaan tot opnemings van geringere quota dan in die leden is vastgesteld, wanneer er aanleiding is om aan te

nemen dat deze quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 5

De uit hoofde van artikel 4 opgenomen extra quota gelden tot en met 30 juni 1970.

Artikel 6

Indien een Lid-Staat op 15 mei 1970 zijn aanvankelijk quotum – zoals dit volgens artikel 2, lid 1, of in toepassing van artikel 3 is vastgesteld – niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 juni 1970 van de niet-gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders wellicht onbenut zal blijven.

Elke Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 juni 1970 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de bedoelde dieren, die tot en met 15 mei 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn aanvankelijk quotum dat hij in de reserve terugstort.

Elke Lid-Staat stelt de Commissie uiterlijk op 31 juli 1970 eveneens in kennis van de op 30 juni 1970 eventueel resterende gedeelten van de hem op grond van deze verordening toegewezen quota, die, met het eventuele restant van de communautaire reserve, zullen worden gevoegd bij de reserve voor de geldigheidsduur van het contingent 1 juli 1970 tot en met 30 juni 1971.

Artikel 7

De Commissie houdt een boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 4 geopende quota en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserve nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 juni 1970 in kennis van de stand van de reserve, na de overeenkomstig artikel 6 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opnemings waardoor de reserve volledig wordt benut, tot de beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die deze laatste opnemings verricht, mede hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 8

1. Elk der in de artikelen 2 en 3 genoemde Lid-Staten bepaalt ten aanzien van zijn quota onder welke voorwaarden van het onderhavige tariefcon-

tingent gebruik kan worden gemaakt en hij beheert zijn quota volgens zijn eigen bestuursrechtelijke bepalingen, met name op het gebied van tariefcontingenten.

2. De mate waarin van de quota van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden van bedoelde dieren, die bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 16 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. LARDINOIS

VERORDENING (EEG) Nr. 2618/69 VAN DE RAAD

van 16 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent van 5.000 stuks stieren, koeien en vaarzen van bepaalde bergrassen, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap in het kader van de laatste multilaterale G.A.T.T.-onderhandelingen de verplichting op zich heeft genomen voor stieren, koeien en vaarzen van bepaalde bergrassen, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief een jaarlijks communautair tariefcontingent te openen van 5.000 stuks tegen een recht van 4 %; dat ten einde onder dit contingent te worden toegelaten, voor de dieren van deze rassen de navolgende bescheiden dienen te worden overgelegd:

- stieren : een afstammingsbewijs,
- koeien en vaarzen: een afstammingsbewijs of een bewijs van inschrijving in het rundveestamboek;

Overwegende dat de in het kader van die onderhandelingen gedane tariefconcessies momenteel van kracht zijn en dat het betrokken communautaire ta-

riefcontingent derhalve voor het jaar 1970 zou moeten worden geopend; dat het naar aanleiding van een verzoek van het derde land dat de voornaamste leverancier is echter, ten einde zo goed mogelijk rekening te houden met het einde van de weideperiode, wenselijk lijkt op 1 januari 1970 een communautair tariefcontingent te openen dat het eerste halfjaar van 1970 bestrijkt, voor de helft van de totale hoeveelheid van het contingent, d. i. 2.500 stuks, en op 1 juli 1970 een nieuw contingent te openen voor de periode van 1 juli 1970 tot en met 30 juni 1971 en voor de totale geconsolideerde jaarlijkse hoeveelheid; dat deze hoeveelheid bij wijze van uitzondering voor bovengenoemde geldigheidsduur van het contingent zal worden verhoogd met de eventuele restanten van enerzijds de toegewezen quota en anderzijds de op grond van deze verordening gevormde gemeenschappelijke reserve;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het genoemde tariefcontingent geboden mogelijkheden en dat aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van de bedoelde dieren tot op het tijdstip waarop het communautaire tariefcon-

tingent geheel is verbruikt; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, welke is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent, in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen; dat de mogelijkheden om deze bergrassen te gebruiken echter afhankelijk zijn van bijzondere, zowel geografische als zoötechnische factoren; dat van de Lid-Staten Duitsland, Frankrijk en Italië de enige landen zijn waar streken voorkomen die geschikt zijn voor het fokken van dit soort vee; dat echter, gezien deze bijzondere factoren, het communautaire karakter van het betrokken tariefcontingent moet worden gewaarborgd door in de dekking van de eventuele behoeften die zich in die andere Lid-Staten zouden kunnen voordoen, te voorzien; dat het in artikel 3 van deze verordening voor uitzonderingsgevallen voorziene systeem het mogelijk maakt met deze factoren rekening te houden; dat de oorspronkelijke verdeling over de drie bovengenoemde Lid-Staten, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de betrokken markt aan te sluiten, had moeten geschieden naar verhouding van de behoeften van elk van deze Lid-Staten, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970;

Overwegende dat het evenwel tot nu toe niet mogelijk is gebleken de voorschriften in de verschillende Lid-Staten op het gebied van de controle op de invoer van slachtvee, fokvee, en gebruiksvee te harmoniseren; dat bovendien de dieren van deze welbepaalde rassen niet afzonderlijk in de statistische nomenclaturen van de Lid-Staten zijn opgenomen; dat onder deze omstandigheden de statistische gegevens welke Lid-Staten op dit gebied eventueel kunnen verschaffen, niet als voldoende nauwkeurig en representatief kunnen worden beschouwd om voor deze verdeling als basis te dienen; dat alleen Italië, dat in 1967 nog over een nationaal tariefcontingent voor 3.000 stuks van dit vee tegen een recht van 2,4 % beschikte, melding heeft kunnen maken van een invoer uit derde landen over het genoemde jaar van 6.254 stuks; dat op grond van de ramingen van de drie betrokken Lid-Staten de behoeften aan invoer uit derde landen van elk dezer Lid-Staten, voor het eerste halfjaar van 1970, op de volgende hoeveelheden kunnen worden geraamd:

Duitsland	:	125 stuks
Frankrijk	:	60 stuks
Italië	:	2.315 stuks;

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van deze dieren in de Lid-Staten, dienstig is het contingent van 2.500 stuks in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte tussen Duitsland, Frank-

rijk en Italië wordt verdeeld en het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van deze Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijk quotum hebben verbruikt en in de eventuele behoeften die zich in de andere Lid-Staten kunnen voordoen; dat het, ten einde aan de importeurs van de drie bovengenoemde Lid-Staten enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van het communautaire contingent vast te stellen op een betrekkelijk hoog niveau, dat in het onderhavige geval ongeveer 80 % van het contingent zou kunnen bedragen; dat op die grondslag het eerste gedeelte 2.050 stuks bedraagt, terwijl het tweede gedeelte, namelijk 450 stuks, de reserve vormt;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van deze Lid-Staten min of meer spoedig kunnen zijn verbruikt; dat het, ten einde met die omstandigheid rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum vrijwel geheel heeft verbruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, een aanzienlijk percentage van dat overschot in de reserve terugstort, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire contingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Gedurende de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1970 wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor stieren, koeien en vaarzen van het Simmentaler ras, van het Schwyzer ras en van het Freiburger ras, niet bestemd voor de slacht, van post ex 01.02 A II b) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief tot het niveau van 4 % geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent van 2.500 stuks.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van 2.050 stuks van dit communautaire tariefcontingent wordt over bepaalde Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het

bepaalde in artikel 6, voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1970 gelden, zijn voor elk dezer Lid-Staten als volgt vastgesteld:

Duitsland:	100 stuks
Frankrijk:	50 stuks
Italië:	1.900 stuks.

2. Het tweede gedeelte, dat een omvang heeft van 450 stuks, vormt de reserve.

Artikel 3

Indien zich in de andere Lid-Staten behoefte aan het in artikel 1 omschreven vee voordoet, nemen deze Lid-Staten een dienovereenkomstig quotum uit de reserve op, voor zover daarin nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

Deze Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de importeurs van deze mogelijkheid op de hoogte te stellen.

Artikel 4

1. Indien het aanvankelijke quotum van een der in artikel 2, lid 1, bedoelde Lid-Staten – zoals in dat lid vastgesteld – dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 6 in de reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is aangewend, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opnemering van een tweede quotum ter grootte van 15 % van zijn aanvankelijk quotum, eventueel op een heel dier naar boven afgerond, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een dezer Lid-Staten, na volledige benutting van zijn aanvankelijke quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij door middel van een kennisgeving aan de Commissie onverwijld over tot de opnemering van een derde quotum ter grootte van 7,5 % van zijn aanvankelijk quotum, eventueel op een heel dier naar boven afgerond, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een dezer Lid-Staten, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij op de in lid 2 omschreven wijze over tot de opnemering van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan elk van deze Lid-Staten overgaan tot opnemering van geringere quota dan in die leden is vastgesteld, wanneer er aanleiding is om aan te nemen

dat deze quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 5

De uit hoofde van artikel 4 opgenomen extra quota gelden tot en met 30 juni 1970.

Artikel 6

Indien een Lid-Staat op 15 mei 1970 zijn aanvankelijk quotum – zoals dit volgens artikel 2, lid 1, of in toepassing van artikel 3 is vastgesteld – niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 juni 1970 van de niet-gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders wellicht onbenut zal blijven.

Elke Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 juni 1970 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de bedoelde dieren, die tot en met 15 mei 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn aanvankelijk quotum dat hij in de reserve terugstort.

Elke Lid-Staat stelt de Commissie uiterlijk op 31 juli 1970 eveneens in kennis van de op 30 juni 1970 eventueel resterende gedeelten van de hem op grond van deze verordening toegewezen quota, die, met het eventuele restant van de communautaire reserve, zullen worden gevoegd bij de reserve voor de contingentenperiode 1 juli 1970 tot en met 30 juni 1971.

Artikel 7

De Commissie houdt een boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 4 geopende quota en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserve nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 juni 1970 in kennis van de stand van de reserve, na de overeenkomstig artikel 6 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opening waardoor de reserve volledig wordt benut, tot de beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die deze laatste opnemering verricht, mede hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 8

1. Elk der in de artikelen 2 en 3 genoemde Lid-Staten bepaalt ten aanzien van zijn quota onder welke voorwaarden van het onderhavige tariefcontingent gebruik

kan worden gemaakt en hij beheert zijn quota volgens zijn eigen bestuursrechtelijke bepalingen, met name op het gebied van tariefcontingenten.

2. De mate waarin van de quota van iedere Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden van bedoelde dieren, die bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 16 december 1969.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. LARDINOIS

VERORDENING (EEG) Nr. 2619/69 VAN DE RAAD

van 16 december 1969

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor bevroren rundvlees van post 02.01 A II a) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat het in het kader van het G.A.T.T. tegen 20 % geconsolideerde communautaire tariefcontingent van 22.000 ton bevroren vlees van runderen, huisdieren, van post 02.01 A II a) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief voor het jaar 1970 onder de Lid-Staten dient te worden verdeeld; dat de verdeling definitief kan zijn, aangezien het zeker lijkt dat deze hoeveelheid, die een klein gedeelte uitmaakt van de invoerbehoeften van de Lid-Staten, betrekkelijk snel en in een tempo dat voor elk van de toe te wijzen aandelen nagenoeg gelijk is, zal zijn uitgeput;

Overwegende dat bij de verdeling onder meer rekening moet worden gehouden met de behoeften van elke Lid-Staat en met de in sommige Lid-Staten ingevolge interventie maatregelen aangelegde voorraden bevroren vlees; dat deze behoeften met name geraamd worden met inachtneming van de invoer van het betrokken vlees uit derde landen in de vorige jaren en van de te verwachten ontwikkeling in 1970;

Overwegende dat het in dit geval dienstig is, elke Lid-Staat vrij te laten in de keuze van het stelsel voor het beheer van zijn quotum,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het tariefcontingent van 22.000 ton bevroren vlees van runderen, huisdieren, van post 02.01 A II a) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief, dat in het kader van het G.A.T.T. tegen een recht van 20 % is geconsolideerd, wordt voor het jaar 1970 als volgt onder de Lid-Staten verdeeld:

Duitsland	3.000 ton
Frankrijk	2.500 ton
Italië	12.000 ton
Nederland	2.900 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	1.600 ton.

2. Voor de afboeking op dit contingent is 100 kilogram vlees zonder been gelijk aan 130 kilogram vlees met been.

Artikel 2

De Lid-Staten bepalen ten aanzien van hun quotum onder welke voorwaarden van het onderhavige tariefcontingent gebruik kan worden gemaakt en zij beheren hun quotum volgens hun eigen bestuursrechtelijke bepalingen, met name op het gebied van tariefcontingenten.

Artikel 3

De Lid-Staten brengen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoer van herkomst uit derde landen die op hun quotum in mindering is gebracht.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 16 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. LARDINOIS

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

FINANCIEEL REGLEMENT

van 15 december 1969

tot verlenging van de geldigheidsduur van het financiële reglement van 30 juli 1968 betreffende de opstelling en uitvoering van de begroting van de Europese Gemeenschappen en de verantwoordelijkheid der ordonnateurs en rekenplichtigen

(69/491/Euratom, EGKS, EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 209,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 183,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 78 septies,

Gelet op het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat het, in afwachting van de totstandkoming van het definitieve financiële reglement, dienstig is, het financiële reglement van 30 juli 1968 betreffende de opstelling en uitvoering van de begroting van de Europese Gemeenschappen en de verantwoordelijkheid der ordonnateurs en rekenplichtigen ⁽¹⁾ te verlengen tot en met 31 december 1970,

HEEFT HET VOLGENDE FINANCIEËLE REGLEMENT VASTGESTELD:

Enig artikel

In artikel 71 van het financiële reglement van 30 juli 1968 wordt de datum „31 december 1969” vervangen door de datum „31 december 1970”.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

*Voor de Raad,
De Voorzitter*
H. J. DE KOSTER

⁽¹⁾ PB nr. L 199 van 10. 8. 1968, blz. 1.

FINANCIËEL REGLEMENT

van 15 december 1969

tot vaststelling van de wijze waarop rekening en verantwoording wordt gedaan en de rekeningen worden nagezien

(69/492/Euratom, EGKS, EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 209,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 183,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 78 septies,

Gelet op het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in artikel 20 van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, is bepaald dat de administratieve begroting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, de begroting van de Europese Economische Gemeenschap en de huishoudelijke begroting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie worden vervangen door een begroting van de Europese Gemeenschappen; dat derhalve de financiële reglementen tot vaststelling van de wijze waarop rekening en verantwoording wordt gedaan en de rekeningen worden nagezien dienen te worden eengemaakt;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat de eenmaking van deze financiële reglementen zo spoedig mogelijk geschiedt en dat derhalve de bestaande bepalingen, zo nodig in gewijzigde vorm, voorlopig dienen te worden gehandhaafd,

HEEFT HET VOLGENDE FINANCIËLE
REGLEMENT VASTGESTELD:

TITEL I

Huishoudelijke begroting

Artikel 1

Binnen twee maanden na het einde van het tijdvak waarin de begroting wordt uitgevoerd, stelt de Commissie een jaarrekening van de Gemeenschappen op.

Deze rekening omvat voor elk der Instellingen van de Gemeenschappen alle ontvangsten en uitgaven welke op het afgelopen begrotingsjaar betrekking hebben. Zij wordt ingediend in dezelfde vorm en met dezelfde onderverdelingen als de begroting.

Artikel 2

Voor elke categorie van ontvangsten en uitgaven vermeldt de rekening met name:

- enerzijds,
 - a) de door de begroting geopende kredieten, de overschrijving van kredieten, de tijdens het begrotingsjaar geopende kredieten,
 - b) de per 31 december van het verstreken begrotingsjaar aangegane verplichtingen,
 - c) de betalingen tot die datum en tot het einde van het tijdvak waarin de begroting wordt uitgevoerd,
 - d) de bedragen welke aan het einde van het tijdvak waarin de begroting wordt uitgevoerd nog betaald moeten worden,
 - e) de niet gebruikte kredieten;
- anderzijds,
 - a) de begrote ontvangsten,
 - b) de vastgestelde rechten, de overgebrachte rechten,
 - c) de ontvangen bedragen,
 - d) de bedragen welke aan het einde van het tijdvak waarin de begroting wordt uitgevoerd nog moeten worden geïnd.

Aan de rekening wordt toegevoegd:

- een staat waaruit de situatie van elk der Lid-Staten uit hoofde van zijn financiële bijdrage blijkt,
- een staat van de kredietoverschrijvingen,
- een staat van de betalingen verricht ter uitvoering van het in artikel 182 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie bedoelde programma.

Artikel 3

Binnen de in artikel 1 bepaalde termijn stelt de Commissie de financiële balans op van de activa en passiva van de Gemeenschappen per 31 december van het

verstreken begrotingsjaar. Hieraan wordt een balans van de rekeningen toegevoegd, opgesteld op dezelfde datum naar de mutaties en saldi.

Artikel 4

Binnen één maand na het einde van het tijdvak waarin de begroting wordt uitgevoerd, verstrekt elke Instelling aan de Commissie de gegevens die deze nodig heeft voor de opstelling van de jaarrekening en van de balans.

Artikel 5

Iedere Instelling zendt om de drie maanden aan de Controlecommissie de bewijsstukken, verband houdende met de boekingen of de voor eensluidend geaarmerkte afschriften hiervan. De jaarrekening en de balans worden binnen de in artikel 1 bepaalde termijn aan de Controlecommissie overgelegd.

Artikel 6

De controle, die aan de hand van bescheiden en zo nodig ter plaatse geschiedt, heeft ten doel de wettigheid en de regelmatigheid van de ontvangsten en uitgaven na te gaan in het licht van de bepalingen van de Verdragen, van de begroting, van de financiële reglementen en van alle ter uitvoering van de Verdragen genomen besluiten, en vast te stellen of een goed financieel beheer werd gevoerd.

Artikel 7

De Controlecommissie ziet erop toe dat alle waardepapieren en middelen welke gedeponneerd zijn of zich in kas bevinden worden gecontroleerd aan de hand van verklaringen, ondertekend door de depothouders, of van processen-verbaal van de stand van de kas en van de voorraad waardepapieren. Zij kan zelf deze controles verrichten.

Artikel 8

De Commissie en de andere Instellingen van de Gemeenschappen verlenen de Controlecommissie alle faciliteiten welke deze bij de vervulling van haar taak meent nodig te hebben. Zij houden ter beschikking van de Controlecommissie met name alle kas- en goederenrekeningen, alle boekingsbescheiden, alle bewijsstukken en alle inventarisbescheiden welke de Controlecommissie meent nodig te hebben voor de controle aan de hand van bescheiden of ter plaatse van de jaarrekening.

Artikel 9

De opmerkingen die naar de mening van de Controlecommissie in het verslag bedoeld in artikel 206 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Eco-

nomische Gemeenschap en in artikel 180 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en in artikel 78 quinquies van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal moeten voorkomen, worden ter kennis van de Commissie en van de betrokken Instellingen gebracht. Hun antwoorden op deze opmerkingen worden gelijktijdig naar de Controlecommissie en naar de Commissie gezonden.

Artikel 10

De Controlecommissie stelt haar verslag over de rekeningen van het verstreken begrotingsjaar uiterlijk 15 juli vast.

Binnen die zelfde termijn maakt zij haar opmerkingen over de balans kenbaar.

De jaarrekening, de financiële balans en het verslag van de Controlecommissie waaraan de antwoorden op de opmerkingen zijn gehecht worden uiterlijk 15 september door de Commissie aan de Raad en aan het Europese Parlement voorgelegd.

Artikel 11

Vóór 31 december verleent de Raad aan de Commissie kwijting voor de uitvoering van de begroting. Indien het niet mogelijk is zich aan deze datum te houden, deelt de Raad aan de Commissie en het Europese Parlement mede om welke redenen dit besluit moest worden uitgesteld.

TITEL II

Begroting voor onderzoek en investeringen

Artikel 12

De verrichtingen, voortvloeiende uit de begroting voor onderzoek en investeringen, worden vermeld op een afzonderlijke jaarrekening, die wordt opgesteld, ingediend en gecontroleerd binnen dezelfde termijnen en op dezelfde wijze als in dit reglement voor de huishoudelijke begroting vastgesteld.

Behalve de in artikel 2 bedoelde gegevens vermeldt de rekening het volgende:

- enerzijds,
- a) het bedrag van de door de Gemeenschap verstrekte leningen,
- b) het bedrag van de op de aangegane leningen verrichte terugbetalingen en de met de leningen verband houdende kosten;

- anderzijds,
- a) het bedrag van de aangegane leningen,
- b) het bedrag der op de verstrekte leningen verrichte terugbetalingen wat de hoofdsom en de interest betreft.

Aan de rekening wordt toegevoegd:

- een staat welke de stand der door de Gemeenschap aangegane en verstrekte leningen vermeldt.

Slotbepaling

Artikel 13

De bepalingen van dit reglement zijn van toepassing op de begrotingsjaren 1968 en 1969.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. J. DE KOSTER

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 december 1969

voor de onderlinge aanpassing der wetgevingen van de Lid-Staten inzake kristalglas

(69/493/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de mogelijkheid van een speciale aanduiding van kristalglasprodukten en de daarmee gepaard gaande verplichting ten aanzien van de samenstelling van deze produkten in sommige Lid-Staten verschillend is geregeld; dat deze verschillen de handel in deze produkten belemmeren en kunnen leiden tot concurrentiedistorsies binnen de Gemeenschap;

Overwegende dat deze belemmeringen voor het tot stand komen en de werking van de gemeenschappelijke markt kunnen worden opgeheven indien in alle Lid-Staten dezelfde voorschriften worden toegepast;

Overwegende dat de vast te leggen communautaire bepalingen ten aanzien van de vastgestelde aanduidingen voor de verschillende categorieën kristalglas alsmede de kenmerken van deze categorieën enerzijds ten doel hebben om de koper tegen bedrog en anderzijds om de fabrikant die deze bepalingen naleeft, te beschermen;

Overwegende dat het voor het tot stand brengen van een communautaire regeling noodzakelijk is uniforme methodes vast te leggen voor het bepalen der chemische en fysische eigenschappen van kristalglasprodukten die met de door de onderhavige richtlijn vastgestelde benamingen worden aangeduid,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op de onder post 70.13 van het gemeenschappelijk douanetarief vermelde produkten.

Artikel 2

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen om te bewerken dat samenstelling, fabricagekenmerken, etikettering en elke vorm van aanprijzing der produkten als bedoeld in artikel 1 voldoen aan de definities en voorschriften als vastgesteld in deze richtlijn met bijlagen.

Artikel 3

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen ten einde te voorkomen dat de benamingen voorkomend in kolom b) van bijlage I in de handel worden gebruikt ter aanduiding van produkten die niet de in de kolommen d) tot en met g) van bijlage I vermelde kenmerken bezitten.

Artikel 4

1. Indien een produkt als bedoeld in de onderhavige richtlijn één der benamingen voert volgens bijlage I, kolom b), dan mag dit produkt tevens zijn voorzien van een kenmerkend symbool als vastgesteld in bijlage I, kolommen h) en i) van deze richtlijn.

2. Wanneer in het fabrieksmerk, de handelsnaam van een onderneming of enig ander opschrift, hetzij als hoofdwoord, hetzij als bijvoeglijk naamwoord, hetzij als stam, één van de in de kolommen b) en c) van bijlage I vermelde benamingen wordt gebruikt of een andere die daarmee kan worden verward, treffen de Lid-Staten alle dienstige maatregelen opdat in zeer duidelijke letters de volgende gegevens worden vermeld, onmiddellijk gevolgd door het merk, de handelsnaam of het opschrift:

⁽¹⁾ PB nr. C 108 van 19. 10. 1968, blz. 35.

- a) de benaming van het produkt, wanneer dit de in de kolommen d) tot en met g) van bijlage I vermelde kenmerken bezit;
- b) de juiste aard van het produkt, wanneer dit niet de in de kolommen d) tot en met g) van bijlage I vermelde kenmerken bezit.

Artikel 5

De in bijlage I vastgestelde benamingen en kenmerkende symbolen mogen op hetzelfde etiket voorkomen.

Artikel 6

De overeenstemming tussen de aanduidingen en de kenmerkende symbolen enerzijds en de kenmerken volgens bijlage I, kolommen d) tot en met g) anderzijds, kan slechts worden vastgesteld aan de hand van de in bijlage II omschreven methoden.

Artikel 7

Produkten bestemd voor uitvoer buiten de Gemeenschap zijn niet onderworpen aan de voorschriften van deze richtlijn.

Artikel 8

Binnen 18 maanden na kennisgeving van deze richtlijn voeren de Lid-Staten de maatregelen in ter voldoening aan het bepaalde in deze richtlijn en stellen zij de Commissie onverwijld daarvan in kennis. Na kennisgeving van deze richtlijn dient de Commissie voorts door de Lid-Staten tijdig op de hoogte te worden gebracht van ieder verder ontwerp van belangrijke wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij voornemens zijn vast te stellen op het door de richtlijn bestreken gebied, opdat zij haar standpunt ter zake kenbaar kan maken.

Artikel 9

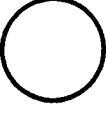
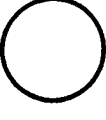
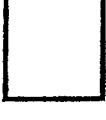
De onderhavige richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 15 december 1969,

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

BIJLAGE I

LIJST DER CATEGORIEËN KRISTALGLAS

Nr.	Benaming van de categorie		Kenmerken				Etikettering	
		Opmerking	Metaaloxiden (in %)	S.G.	Brekings-index	Oppervlaktehardheid	Vorm van het symbool	Opmerkingen
—a—	—b—	—c—	—d—	—e—	—f—	—g—	—h—	—i—
1	CRISTAL SUPERIEUR 30 % CRISTALLO SUPERIORE 30 % HOCHBLEIKRISTALL 30 % VOLLOODKRISTAL 30 %	Deze benamingen mogen vrijelijk worden gebruikt ongeacht het land van oorsprong of bestemming	PbO ≥ 30 %	≥ 3,00	(x)			Ronde etiketten kleur: goud Ø ≥ 1 cm
2	CRISTAL AU PLOMB 24 % CRISTALLO AL PIOMBO 24 % BLEIKRISTALL 24 % LOODKRISTAL 24 %	De cijfers geven het percentage van het gehalte aan loodoxyde aan	PbO ≥ 24 %	≥ 2,90	(x)			Ronde etiketten kleur: goud Ø ≥ 1 cm
3	CRISTALLIN VETRO SONORO SUPERIORE KRISTALLGLAS KRISTALLIJNGLAS ⁽¹⁾ SONOORGLAS ⁽²⁾	Alleen de benamingen in de taal of de talen van het land waar het produkt wordt verhandeld mogen worden gebruikt.	ZnO, BaO, PbO, K ₂ O, alleen of te zamen ≥ 10 %	≥ 2,45	nD ≥ 1,520			Vierkante etiketten kleur: zilver Lengte van de zijden ≥ 1 cm
4	VERRE SONORE VETRO SONORO KRISTALLGLAS SONOORGLAS	Uitzondering: Op de Duitse markt mag geperst glas met 18 % PbO en een S.G. van ten minste 2,70 worden verkocht onder de benaming „PRESSBLEIKRISTALL” of „BLEIKRISTALL GEPRESST” (in hoofdletters)	BaO, PbO, K ₂ O, alleen of te zamen ≥ 10 %	≥ 2,40		Vickers — 550 ± 20		Etiketten in de vorm van een gelijkzijdige driehoek kleur: zilver Lengte van de zijden ≥ 1 cm

(x) nd ≥ 1,545 als criterium voor een bijkomende niet-destructieve bepaling van het produkt (op het tijdstip van invoer).

⁽¹⁾ In België.

⁽²⁾ In Nederland.

BIJLAGE II

METHODES TER BEPALING VAN DE CHEMISCHE EN FYSISCHE EIGENSCHAPPEN
VAN DE CATEGORIEËN KRISTALGLAS

1. CHEMISCHE ANALYSES

1.1. BaO en PbO

1.1.1. *Bepaling van het totaalgehalte: BaO + PbO*

Men weegt op 0,0001 gram nauwkeurig ongeveer 0,5 gram glaspoeder en brengt dit in een platina capsule. Na bevochtiging met water voegt men 10 ml van een zwavelzuuroplossing 15 % en 10 ml fluorwaterstofzuur toe. Het geheel verhitten in een zandbad totdat witte dampen ontstaan. Laten afkoelen en opnieuw behandelen met 10 ml fluorwaterstofzuur. Daarna opnieuw verhitten tot het ontstaan van witte dampen. Laten afkoelen en de wanden van de capsule met water besprenkelen. Opnieuw verhitten totdat witte dampen ontstaan. Laten afkoelen, voorzichtig 10 ml water toevoegen en daarna overgieten in een beerglass van 400 ml. De capsule wordt verscheidene malen gespoeld met een 10 % zwavelzuuroplossing waarna tot 100 ml wordt verdund met dezelfde oplossing. Gedurende 2—3 minuten laten koken en een nacht laten rusten.

Met behulp van een filtreerdegel met porositeit 4 wordt gefiltreerd, waarna het filtraat eerst wordt gewassen met een 10 % zwavelzuuroplossing en daarna 2 à 3 maal met ethylalcohol. Vervolgens het geheel gedurende een uur in de droogkast laten drogen bij 150° C. Daarna wordt het BaSO₄ + PbSO₄ gewogen.

1.1.2. *Bepaling van BaO*

Ongeveer 0,5 gram glaspoeder wordt op 0,0001 gram nauwkeurig gewogen en in een platina capsule gebracht. Dit wordt bevochtigd met water waarna 10 ml fluorwaterstofzuur en 5 ml perchloorzuur wordt toegevoegd. Het geheel wordt verhit in een zandbad totdat witte dampen ontstaan.

Laten afkoelen en opnieuw 10 ml fluorwaterstofzuur toevoegen. Verhitten totdat opnieuw witte dampen optreden. Laten afkoelen en de wanden van de capsule met gedestilleerd water besprenkelen. Daarna weer verhitten en afdampen tot bijna droog. Vervolgens 50 ml chloorwaterstofzuur 10 % toevoegen en licht verhitten ten einde het oplossen te bevorderen. Overgieten in een beerglass van 400 ml en verdunnen met water tot 200 ml. Aan de kook brengen en een zwavelstroom door de hete oplossing voeren. Zodra het loodsulfide op de bodem van het vat is neergeslagen wordt de gasstroom afgesloten. Filtreren door middel van filtreerpapier met dicht weefsel en wassen met koud water dat verzadigd is met zwavelwaterstof.

De filtraten worden gekookt en eventueel tot 300 ml ingedampt. Bij het koken wordt 10 ml van een 10 % zwavelzuuroplossing toegevoegd. De oplossing wordt van het vuur genomen en men laat haar ten minste vier uur staan.

Door middel van filtreerpapier met dicht weefsel wordt gefiltreerd, waarna met koud water wordt gewassen. De neerslag wordt bij 1.050° C gecalcineerd en het BaSO₄ wordt gewogen.

1.2. *Bepaling van ZnO*

De filtraten uit de afscheiding van het BaSO₄ worden ingedampt tot op een volume van 200 ml. Bij aanwezigheid van methylrood wordt geneutraliseerd met ammoniak waarna 20 ml zwavelzuur 0,1 n wordt toegevoegd. Daarna wordt de pH op 2 gebracht door toevoeging van 0,1 n zwavelzuur of eventueel 0,1 n natriumhydronyde en laat men de zinksulfide koud neerslaan door het doorvoeren van een zwavelwaterstofstroom. Gedurende vier uur laat men neerslaan, daarna wordt de neerslag opgevangen op een filtreerpapier met dicht weefsel. Men wast met koud water verzadigd met zwavelwaterstof. De neerslag op het filter wordt opgelost door er 25 ml van een warme 10 % chloorwaterstofzuuroplossing over te gieten. Dan wordt het filter met kokend water gewassen totdat men een volume van ongeveer 150 ml verkrijgt. Men neutraliseert met ammoniak in aanwezigheid van lakmoespapier, waarna 1 tot 2 gram vaste urotropine wordt toegevoegd om de pH op ongeveer 5 vast te leggen. Men voegt een paar druppels van een vers bereide, waterige 0,5 % dimethylphenoloranje-oplossing toe en titreert met een oplossing van complexon III 0,1 n totdat het rose omslaat naar citroengeel.

1.3. *Bepaling van K₂O*

door neerslag en weging van kaliumtetraphenylboride.

Ontsluiting: na breken en zeven wordt 2 gram glas ontsloten door middel van 2 ml geconcentreerde HNO₃
15 ml HClO₄
25 ml HF

in een platina capsule in een heetwaterbad en daarna in een zandbad. Na het afscheiden van dikke perchloride dampen totdat het mengsel droog is, wordt het opgelost met 20 ml heet water en 2 — 3 ml geconcentreerd HCl.

De oplossing overgieten in een maatkolf van 200 ml en tot aan het volume aanvullen met gedestilleerd water.

Reagentia: 6 % oplossing van natriumtetraphenyboride: 1,5 gram van het reagens wordt opgelost in 250 ml gedestilleerd water. De dan overblijvende lichte troebelheid wordt verwijderd door toevoeging van 1 gram aluminiumhydroxyde. Gedurende vijf minuten roeren, daarna filtreren, waarbij de eerste 20 ml nogmaals gefiltreerd moeten worden.

Wasoplossing van de neerslag: Men bereidt een weinig kaliumzout door neerslag in een oplossing van ongeveer 0,1 gram KCl op 50 ml HCl 0,1 n; hierin wordt al roerend de oplossing van tetraphenylboride toegevoegd totdat de neerslag beëindigd is. Filtreren op glasspecie en wassen met gedestilleerd water. Drogen in een droogtoestel bij omgevingstemperatuur, waarna 20 à 30 mg van dit zout wordt gebracht in 250 ml gedestilleerd water. Van tijd tot tijd roeren. Na 30 minuten wordt 0,5 à 1 gram aluminiumhydroxyde toegevoegd. Na enige minuten roeren wordt gefiltreerd.

Werkwijze: Van de chloorwaterstofoplossing voor de ontsluiting neemt men een hoeveelheid af overeenkomend met circa 10 mg K_2O . Deze hoeveelheid wordt verdund tot ongeveer 100 ml waarna de reageeroplossing, namelijk 10 ml op 5 mg geschat K_2O , onder matig roeren wordt toegevoegd. Ten hoogste 15 minuten laten staan, daarna filtreren met behulp van een getareerde, gesinterde filterdegel nr. 3 of 4. Wassen met een wasoplossing. 30 minuten drogen bij 120° C. De omzettingfactor voor $K_2O = 0,13143$.

1.4. Toleranties

$\pm 0,1$ in absolute waarde voor elke bepaling.

Wanneer een analyse binnen deze toleranties een waarde oplevert die lager ligt dan de vastgestelde limieten (30, 24 of 10 %) dan moet het gemiddelde worden genomen van ten minste drie analyses. Is de analysewaarde gelijk aan of hoger dan 29,95, 23,95 resp. 9,95 dan moet het glas worden ondergebracht in de categorieën overeenkomend met 30, 24 resp. 10 %.

2. FYSISCHE BEPALINGEN

2.1. Soortelijk gewicht

Methode met behulp van de hydrostatische balans op $\pm 0,01$ nauwkeurig. Een monster van ten minste 20 gram wordt gewogen in de buitenlucht alsmede ondergedompeld in gedestilleerd water bij 20° C.

2.2. Brekingsindex

De brekingsindex wordt gemeten met een refractometer op $\pm 0,001$ nauwkeurig.

2.3. Microhardheid

De Vickers hardheid wordt gemeten volgens de norm ASTM E 92-65 (herziening 1965) waarbij wordt uitgegaan van een last van 50 gram en het gemiddelde van 15 bepalingen wordt genomen.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 16 december 1969

betreffende de geleidelijke eenmaking van de akkoorden inzake de handelsbetrekkingen
tuussen de Lid-Stat en derde landen en betreffende onderhandelingen
over communautaire akkoorden

(69/494/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 111 en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat op grond van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met

⁽¹⁾ PB nr. C 160 van 18. 12. 1969, blz. 17.

derde landen ⁽¹⁾, de geldigheidsduur van deze akkoorden het einde van de overgangperiode niet mag overschrijden;

Overwegende dat, indien na afloop van de overgangperiode onderhandelingen moeten worden gevoerd over akkoorden inzake de handelsbetrekkingen met derde landen, de Commissie op grond van artikel 113, lid 3, van het Verdrag aanbevelingen doet aan de Raad, die haar machtigt de vereiste onderhandelingen te openen;

Overwegende dat een procedure moet worden ingesteld ten einde het geleidelijke karakter van de vervanging der nationale akkoorden door communautaire akkoorden te verzekeren;

Overwegende dat, hoewel enerzijds alle onderhandelingen over het sluiten van nieuwe of het wijzigen van bestaande verdragen, akkoorden over regelingen na het einde van de overgangperiode volgens een communautaire procedure moeten worden gevoerd, het anderzijds niet uitgesloten is dat de geldende verdragen, akkoorden en regelingen voorlopig uitdrukkelijk of stilzwijgend kunnen worden verlengd, zelfs na de overgangperiode, op voorwaarde dat het voortbestaan van deze overeenkomsten geen belemmering vormt voor de toepassing van de gemeenschappelijke handelspolitiek;

Overwegende dat vooraf op communautair niveau overleg dient te worden gepleegd tussen de Lid-Staten en de Commissie, ten einde na te gaan of deze voorwaarden aanwezig zijn;

Overwegende dat, voor zover geen communautaire onderhandelingen kunnen plaatsvinden, dient te worden voorzien in coördinatie op communautair niveau van de handelsbetrekkingen van de Lid-Staten met derde landen;

Overwegende echter dat het, in bepaalde uitzonderlijke gevallen, wanneer de Gemeenschap nog geen onderhandelingen kan voeren, en een onderbreking van de conventionele betrekkingen de ontwikkeling van de handelsbetrekkingen met het betrokken derde land ten nadele van de Gemeenschap en van de Lid-Staten in gevaar kan brengen, dienstig is, voorlopig en gedurende een beperkte periode, de Lid-Staten in de gelegenheid te stellen onderhandelingen te voeren;

Overwegende dat, ten einde te voorkomen dat dergelijke onderhandelingen de toepassing van de gemeenschappelijke handelspolitiek belemmeren, deze door de Lid-Staten moeten worden gevoerd op basis van conclusies waartoe men vooraf volgens een communautaire procedure is gekomen en die betrekking hebben op de belangrijkste bepalingen van het akkoord;

Overwegende dat, voordat akkoorden worden gesloten, moet worden nagegaan of de resultaten van de

onderhandelingen in overeenstemming zijn met de gemeenschappelijke conclusies;

Overwegende dat, ter vereenvoudiging van de tenuitvoerlegging der beoogde bepalingen, tussen de Commissie en de Lid-Staten overleg dient te worden gepleegd;

Overwegende dat het dienstig is het in artikel 113 van het Verdrag bedoelde speciale comité in te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:

TITEL I

Uitdrukkelijke of stilzwijgende verlenging van de geldende akkoorden

Artikel 1

De Lid-Staten geven de Commissie kennis van de bilaterale verdragen, akkoorden of regelingen inzake de handelsbetrekkingen met derde landen in de zin van artikel 113, waarvan de uitdrukkelijke of stilzwijgende verlenging moet worden overwogen; de Commissie stelt de andere Lid-Staten hiervan in kennis.

Deze kennisgeving moet de Commissie uiterlijk drie maanden vóór de verlenging of vóór het verstrijken van de opzegtermijn van de betrokken overeenkomst bereiken.

Artikel 2

Na ontvangst van deze kennisgeving wordt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie voorafgaand overleg gepleegd.

Het overleg vangt aan binnen drie weken nadat de Commissie de in artikel 1, tweede alinea, bedoelde kennisgeving of het verzoek van een Lid-Staat heeft ontvangen.

Dit overleg dient met name om vast te stellen, of de uitdrukkelijk of stilzwijgend te verlengen bilaterale overeenkomsten bepalingen bevatten inzake de gemeenschappelijke handelspolitiek in de zin van artikel 113 en, in bevestigend geval, of deze bepalingen een belemmering voor die politiek kunnen vormen. Het overleg dient zich uit te strekken tot de geldende overeenkomsten der andere Lid-Staten met het betrokken derde land.

Artikel 3

Wanneer na afloop van dit overleg wordt geconstateerd dat de bepalingen van de uitdrukkelijk of stilzwijgend te verlengen overeenkomsten — hoewel zij vallen onder de gemeenschappelijke handelspolitiek in de zin van artikel 113 — gedurende de beoogde periode van verlenging geen belemmering voor de

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1274/61.

toepassing van de gemeenschappelijke handelspolitiek vormen, kan de Commissie de Raad voorstellen om de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten, in afwijking van artikel 1 van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met derde landen ⁽¹⁾, machtiging te verlenen om de betrokken bepalingen van de overeenkomsten waarover overleg is gepleegd, voor een nader vast te stellen periode uitdrukkelijk of stilzwijgend te verlengen of te vernieuwen. Deze periode mag niet meer dan één jaar bedragen.

Wanneer de betrokken overeenkomsten een communautaire voorbehoudsclausule of een clausule inzake jaarlijkse opzegging bevatten, kan echter machtiging worden verleend tot uitdrukkelijke of stilzwijgende verlenging voor een langere duur.

Artikel 4

Wanneer na afloop van het overleg wordt geconstateerd dat sommige bepalingen van de uitdrukkelijk of stilzwijgend te verlengen overeenkomsten gedurende de beoogde periode van verlenging een belemmering voor de toepassing van de gemeenschappelijke handelspolitiek kunnen vormen, met name wegens de dispariteiten tussen de politiek van de Lid-Staten, legt de Commissie de Raad een uitvoerig verslag voor. Dit verslag gaat vergezeld van de nodige voorstellen en eventueel van aanbevelingen tot het verlenen van machtiging aan de Commissie om communautaire onderhandelingen met de betrokken derde landen te openen. Voor de onderhandelingen over de akkoorden zijn de bepalingen van titel II van toepassing.

TITEL II

Onderhandelingen over akkoorden met derde landen

Artikel 5

Wanneer een Lid-Staat meent dat over een bilateraal verdrag, een bilateraal akkoord of een bilaterale regeling inzake de handelsbetrekkingen met een derde land in de zin van artikel 113, onderhandelingen moeten worden gevoerd, legt hij de aangelegenheid aan de Commissie voor, die de andere Lid-Staten daarvan in kennis stelt. De Commissie kan eveneens dergelijke onderhandelingen voorstellen. De Commissie en de Lid-Staten houden rekening met de verzoeken en initiatieven van derde landen.

Artikel 6

Na ontvangst van deze mededelingen bereidt de Commissie haar voorstellen of aanbevelingen krach-

tens artikel 113 van het Verdrag voor. Te dien einde gaat zij na:

1. of de bepalingen waarover zal worden onderhandeld, betrekking hebben op de handelspolitiek in de zin van artikel 113 van het Verdrag;
2. of de voorwaarden voor het openen van communautaire onderhandelingen zijn vervuld en of deze onderhandelingen wenselijk zijn;
3. eventueel, en voor zover de voorwaarden voor het openen van communautaire onderhandelingen nog niet zijn vervuld, dan wel indien deze onderhandelingen niet wenselijk blijken, of een coördinatie van de handelsbetrekkingen der Lid-Staten met derde landen door middel van autonome communautaire maatregelen wenselijk is.

Artikel 7

Wanneer blijkt dat bepalingen waarover moet worden onderhandeld, betrekking hebben op de handelspolitiek van de Gemeenschap, legt de Commissie onverwijld een uitvoerig verslag voor aan de Raad; dit verslag gaat vergezeld van aanbevelingen tot het verlenen van machtiging aan de Commissie om de noodzakelijke onderhandelingen te openen, of van voorstellen voor autonome communautaire maatregelen.

Artikel 8

De Commissie voert de onderhandelingen in overleg met het speciale Comité, dat overeenkomstig artikel 113 van het Verdrag door de Raad is aangewezen om haar daarin bij te staan, en binnen het raam van de richtlijnen welke de Raad haar kan verstrekken.

Dit Comité is samengesteld uit Vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door de Vertegenwoordiger van de Lid-Staat die het voorzitterschap van de Raad vervult.

Het Comité kan door de Commissie worden geraadpleegd omtrent een overwogen onderhandelings-schema. De Commissie neemt deel aan alle werkzaamheden van het Comité en kan te allen tijde verzoeken, het bijeen te roepen.

TITEL III

Overgangsbepalingen betreffende uitzonderlijke gevallen en slotbepalingen

Artikel 9

In afwijking van het bepaalde in titel II en tot en met 31 december 1972 kan de Raad, bij uitzondering, op voorstel van de Commissie en na voorafgaand verplicht overleg, bilaterale onderhandelingen tussen de Lid-Staten en bepaalde derde landen toe-

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1274/61.

staan, wanneer communautaire onderhandelingen uit hoofde van artikel 113 van het Verdrag nog niet mogelijk zijn.

Dit artikel is van toepassing wanneer een Lid-Staat om bijzondere redenen oordeelt, met een derde land onderhandelingen te moeten voeren, ten einde onderbreking van de bij overeenkomsten geregelde handelsbetrekkingen te voorkomen, voordat de in titel II genoemde communautaire regeling volledig is vastgesteld.

Artikel 10

Het overeenkomstig artikel 11 ingeleide overleg:

- i) omvat een coördinatie die noodzakelijkerwijs tot doel heeft, de goede werking en de versterking van de gemeenschappelijke markt te verzekeren, rekening te houden met de wettige belangen van de Lid-Staten, zowel ten aanzien van de invoer als van de ontwikkeling van de uitvoer, en bij te dragen tot de vaststelling van uniforme beginselen inzake de gemeenschappelijke handelspolitiek ten opzichte van de betrokken landen;
- ii) strekt zich met name uit tot alle fundamentele commerciële bepalingen van de overwogen akkoorden;
- iii) moet in de loop van de onderhandelingen worden hervat indien de ontwikkeling ervan zulks vereist, met name wanneer de betrokken Lid-Staat de bedoeling heeft, af te wijken van de tijdens het overleg vastgestelde leidraad;
- iv) moet — zowel ten aanzien van de punten i) en ii) als van punt iii) — leiden tot de conclusies die de Lid-Staat tijdens de onderhandelingen tot leidraad zullen strekken.

Artikel 11

Het in de artikelen 2 en 10 beoogde overleg vindt plaats in het Comité bedoeld in de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 betreffende een procedure van overleg aangaande onderhandelingen over akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen en aangaande wijzigingen van de liberalisatieregelingen ten opzichte van derde landen ⁽¹⁾.

Artikel 12

De Raad kan op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de Lid-

Staten machtigen onderhandelingen met de betrokken landen te openen op basis van de conclusies waartoe men in het kader van de in artikel 10 bedoelde procedure is gekomen.

Artikel 13

Na afloop van de onderhandelingen worden de resultaten ervan door de betrokken Lid-Staat ter kennis van de Commissie gebracht en aan de overige Lid-Staten medegedeeld.

Wanneer binnen een termijn van vijf werkdagen volgende op de kennisgeving aan de Commissie, geen enkele Lid-Staat tegen het overwogen akkoord bij de Commissie bezwaren gemaakt heeft, noch aan de betrokken Lid-Staat deze bezwaren kenbaar heeft gemaakt, stelt de Commissie, indien zij harerzijds geen bezwaren heeft, de Raad en de overige Lid-Staten hiervan onmiddellijk in kennis.

Na ontvangst van deze kennisgeving kan het betrokken akkoord worden gesloten.

In andere gevallen kan het akkoord eerst worden gesloten, wanneer de Raad, op voorstel van de Commissie en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, daartoe machtiging heeft verleend.

Artikel 14

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 1970.

Artikel 15

De bepalingen van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 betreffende een procedure van overleg aangaande onderhandelingen over akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen, worden door de bepalingen van de onderhavige beschikking gewijzigd, voor zover zij daarmee in strijd zijn.

Artikel 16

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 16 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1273/61.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 16 december 1969

houdende afwijking van de beschikking van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden, ten aanzien van het akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer tussen de Regering van het Koninkrijk België, de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Groothertogdom Luxemburg, die krachtens het Verdrag tot oprichting van de Economische Unie van de Benelux gemeenschappelijk optreden, overeenkomstsluitende partij enerzijds, en de Regering van de Socialistische Republiek Roemenië, overeenkomstsluitende partij anderzijds

(69/495/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 111 en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat krachtens artikel 1 van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 ⁽¹⁾ de geldigheidsduur van akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen Lid-Staten en derde landen de overgangperiode niet mag overschrijden;

Overwegende dat de Economische Unie van de Benelux met de Regering van de Socialistische Republiek Roemenië onderhandelingen heeft gevoerd over een akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer voor de periode 1970-1974;

Overwegende dat de maximale ontwikkeling van de handelsbetrekkingen ter verkrijging van alle mogelijke wederzijdse voordelen, welke de voornaamste doelstelling van het akkoord uitmaakt, niet strijdig is met de algemene ontwikkelingslijnen van de gemeenschappelijke handelspolitiek;

Overwegende dat de middelen en de modaliteiten voor de tenuitvoerlegging van dit akkoord, zoals de jaarlijkse vaststelling van lijsten van contingenten, geen beletsel voor de totstandbrenging van de gemeenschappelijke handelspolitiek behoeven te vormen;

Overwegende dat de onderhandelingen over deze lijsten van contingenten moeten worden voorafgegaan door gemeenschappelijk overleg, op grond van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 ⁽²⁾, waarbij een procedure van overleg wordt ingesteld;

Overwegende dat dit overleg met betrekking tot de lijsten van de voor 1970 beoogde contingenten heeft plaatsgevonden en dat hierbij geen onverenigbaarheid met de communautaire voorschriften is gebleken;

Overwegende dat elke maatregel ter uitvoering van het akkoord die na het einde van de overgangs-

periode wordt getroffen, en met name de vaststelling door de Gemengde Commissie van de lijsten van contingenten voor de jaren 1971 en volgende, in overeenstemming dient te zijn met de reeds geldende communautaire voorschriften alsmede met alle door de Raad ter zake te nemen beslissingen;

Overwegende dat in een clause van het akkoord wordt bepaald: „Elk der overeenkomstsluitende Partijen kan onderhandelingen voorstellen tot herziening van het akkoord ten einde daarin alle nodige wijzigingen aan te brengen. Het akkoord wordt als vervallen beschouwd, wanneer deze onderhandelingen, die gevoerd moeten worden met het doel beide Partijen gelijke voordelen te verschaffen en met inachtneming van de fundamentele doelstellingen van het akkoord, binnen twaalf maanden na de officiële kennisgeving van de herziening niet tot een positief resultaat hebben geleid.”;

Overwegende dat uit door de Belgische, de Nederlandse en de Luxemburgse Regering gegeven verzekeringen blijkt dat deze clause hen in staat zal stellen zich te richten naar de met name ten aanzien van de totstandbrenging van de gemeenschappelijke handelspolitiek uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan de Regering van het Koninkrijk België, de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, de Regering van het Groothertogdom Luxemburg wordt toegestaan af te wijken van artikel 1 van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met derde landen voor wat betreft het akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer tussen de Economische Unie van de Benelux en de Socialistische Republiek Roemenië, en de daaraan gehechte lijsten van produkten.

Artikel 2

Vallen niet onder deze toestemming tot afwijking, de bepalingen voor de uitvoering van het akkoord voor de jaren 1971, 1972, 1973 en 1974 en met name niet

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1274/61.

⁽²⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1273/61.

de in het kader van de artikelen 1 en 8 beoogde maatregelen, die onderworpen blijven aan de geldende communautaire regels en procedures, meer in het bijzonder aan die waarin wordt voorzien in de twee beschikkingen van de Raad van 9 oktober 1961 inzake onderscheidenlijk de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met derde landen en een procedure van overleg, alsmede aan de regels en procedures die de Raad op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek zal vaststellen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg.

Gedaan te Brussel, 16 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 16 december 1969

houdende afwijking van de beschikking van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden, ten aanzien van het akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer en de economische en industriële samenwerking tussen de Regering van de Franse Republiek en de Regering van de Volksrepubliek Polen

(69/496/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 111 en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat krachtens artikel 1 van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 ⁽¹⁾ de geldigheidsduur van akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen de overgangperiode niet mag overschrijden;

Overwegende dat de Franse Regering met de Regering van de Volksrepubliek Polen onderhandelingen heeft gevoerd over een akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer voor de periode 1970-1974;

Overwegende dat de maximale ontwikkeling van de handelsbetrekkingen ter verkrijging van alle mogelijke wederzijdse voordelen, welke de voornaamste doelstelling van het akkoord uitmaakt, niet strijdig is met de algemene ontwikkelingslijnen van de gemeenschappelijke handelspolitiek;

Overwegende dat de middelen en de modaliteiten voor de tenuitvoerlegging van dit akkoord, zoals de jaarlijkse vaststelling van lijsten van contingenten, geen beletsel voor het tot stand brengen van de gemeenschappelijke handelspolitiek behoeven te vormen;

Overwegende dat de onderhandelingen over deze lijsten van contingenten moeten worden voorafgegaan door gemeenschappelijk overleg, op grond van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961, waarbij een procedure van overleg wordt ingesteld ⁽²⁾;

Overwegende dat dit overleg met betrekking tot de lijsten van de voor 1970 beoogde contingenten heeft plaatsgevonden en dat hierbij geen onverenigbaarheid met de communautaire voorschriften is gebleken;

Overwegende dat elke maatregel ter uitvoering van het akkoord die na het einde van de overgangperiode wordt getroffen, en met name de vaststelling door de Gemengde Commissie van de lijsten van contingenten voor de jaren 1971 en volgende, in overeenstemming dient te zijn met de reeds geldende communautaire voorschriften alsmede met alle door de Raad ter zake te nemen beslissingen;

Overwegende dat een clause van het akkoord bepaalt: „De twee overeenkomstsluitende partijen behouden zich het recht voor, eventueel overleg te plegen in verband met hun internationale verplichtingen...”;

Overwegende dat uit de door de Franse Regering gegeven verzekeringen blijkt dat deze clause haar in staat zal stellen zich te richten naar de met name ten aanzien van de totstandbrenging van de gemeenschappelijke handelspolitiek uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen,

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1274/61.

⁽²⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1273/61.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan de Franse Republiek wordt toegestaan af te wijken van artikel 1 van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met derde landen, voor wat betreft het akkoord op lange termijn betreffende het handelsverkeer tussen de Regering van de Franse Republiek en de Regering van de Volksrepubliek Polen en het daaraan gehechte Protocol.

Artikel 2

Vallen niet onder deze toestemming tot afwijking de bepalingen voor de uitvoering van het akkoord voor de jaren 1971, 1972, 1973 en 1974, en met name niet de in het kader van de artikelen 1 en 6

beoogde maatregelen, die onderworpen blijven aan de geldende communautaire regels en procedures, meer in het bijzonder aan die waarin wordt voorzien in de twee beschikkingen van de Raad van 9 oktober 1961 inzake onderscheidenlijk de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met derde landen en een procedure van overleg, alsmede aan de regels en procedures die de Raad op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek zal vaststellen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 16 december 1969.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. J. DE KOSTER

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 16 december 1969

houdende afwijking van de beschikking van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden, ten aanzien van het akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer en de economische betrekkingen tussen de Regering van de Italiaanse Republiek en de Regering van de Volksrepubliek Bulgarije

(69/497/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 111 en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat krachtens artikel 1 van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 ⁽¹⁾ de geldigheidsduur van akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen Lid-Staten en derde landen de overgangperiode niet mag overschrijden;

Overwegende dat de Italiaanse Regering met de Regering van de Volksrepubliek Bulgarije onderhandelingen heeft gevoerd over een akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer voor de periode 1970-1974;

Overwegende dat de maximale ontwikkeling van de handelsbetrekkingen ter verkrijging van alle mogelijke wederzijdse voordelen, welke de voornaamste doelstelling van het akkoord uitmaakt, niet strijdig is met de algemene ontwikkelingslijnen van de gemeenschappelijke handelspolitiek;

Overwegende dat de middelen en de modaliteiten voor de tenuitvoerlegging van dit akkoord, zoals de jaarlijkse vaststelling van lijsten van contingenten, geen beletsel voor de totstandbrenging van de gemeenschappelijke handelspolitiek behoeven te vormen;

Overwegende dat de onderhandelingen over deze lijsten van contingenten moeten worden voorafgegaan door gemeenschappelijk overleg, op grond van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 ⁽²⁾ waarbij een procedure van overleg wordt ingesteld;

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1274/61.

⁽²⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1273/61.

Overwegende dat dit overleg met betrekking tot de lijsten van de voor 1970 beoogde contingenten heeft plaatsgevonden en dat hierbij geen onverenigbaarheid met de communautaire voorschriften is gebleken;

Overwegende dat elke maatregel ter uitvoering van het akkoord die na het einde van de overgangsperiode wordt getroffen, en met name de vaststelling door de Gemengde Commissie van de lijsten van contingenten voor de jaren 1971 en volgende, in overeenstemming dient te zijn met de reeds geldende communautaire voorschriften alsmede met alle door de Raad ter zake te nemen beslissingen;

Overwegende dat in een clause van het Akkoord wordt bepaald: „Elk der twee Verdragsluitende Partijen kan onderhandelingen voorstellen ter herziening van het Akkoord ten einde daarin alle nodige wijzigingen aan te brengen. Het Akkoord wordt als vervallen beschouwd wanneer deze onderhandelingen, die gevoerd dienen te worden met het doel de twee Verdragsluitende Partijen gelijke voordelen te verschaffen, binnen een termijn van 12 maanden vanaf de dag van aanvraag om herziening niet tot een positief resultaat hebben geleid.”;

Overwegende dat uit de door de Italiaanse Regering gegeven verzekeringen blijkt dat deze clause haar in staat zal stellen zich te richten naar de met name ten aanzien van de totstandbrenging van de gemeenschappelijke handelspolitiek uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan de Italiaanse Regering wordt toegestaan af te wijken van artikel 1 van de beschikking van de Raad,

van 9 oktober 1961 inzake de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met derde landen voor wat betreft het akkoord op lange termijn betreffende het handelsverkeer tussen de Regering van de Italiaanse Republiek en de Regering van de Volksrepubliek Bulgarije en het daaraan gehechte Protocol.

Artikel 2

Vallen niet onder deze toestemming tot afwijking de bepalingen voor de uitvoering van het akkoord voor de jaren 1971, 1972, 1973 en 1974, en met name niet de in het kader van de artikelen 1 en 9 beoogde maatregelen, die onderworpen blijven aan de geldende communautaire regels en procedures, meer in het bijzonder aan die waarin wordt voorzien in de twee beschikkingen van de Raad van 9 oktober 1961 inzake onderscheidenlijk de eenmaking van de geldigheidsduur van handelsakkoorden met derde landen en een procedure van overleg, alsmede aan de regels en procedures die de Raad op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek zal vaststellen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 16 december 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. J. DE KOSTER

